

แผนพัฒนาเกษตรกรรมตำบล
เป็นเกษตรอุตสาหกรรม

ตำบลกระปี่น้อย

พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔

แผนพัฒนาเกษตรกรรมตำบล
เป็นเกษตรอุตสาหกรรม

ตำบลกระปี่น้อย
พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔

สารบัญ

เนื้อหา	หน้า
บทนำ	๑
ส่วนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐานและสถานการณ์การผลิตทางการเกษตร	๒
ส่วนที่ ๒ ปัญหาพื้นฐานทางการเกษตรและยุทธศาสตร์การพัฒนา	๑๐
ส่วนที่ ๓ แผนธุรกิจองค์กรเกษตรรายสินค้าเกษตรสู่เกษตร อุตสาหกรรม	๒๒
ภาคผนวก	
โครงการจัดทำแผนพัฒนาเกษตรกรรมตำบล	๓๑
เป็นเกษตรอุตสาหกรรม	
ภาพกิจกรรม	๓๖
แผนงาน/โครงการ ภายใต้ยุทธศาสตร์	๓๙

บทนำ

ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๗ สภาเกษตรกรแห่งชาติได้ดำเนินการจัดทำแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรม ตามที่พระราชบัญญัติสภาเกษตรกรแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ กำหนด โดยผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสียในพื้นที่จากระดับล่างสู่บน มุ่งเน้นให้ความสำคัญตั้งแต่ระดับหมู่บ้าน เพราะถือเป็นจุดเริ่มต้นของปัญหาและความต้องการในการพัฒนา ในทุกเรื่อง ทุกสาขา ทั้งในภาคการเกษตรและนอกภาคการเกษตร และในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ สภาเกษตรกรแห่งชาติได้กำหนดให้สภาเกษตรกรจังหวัดจัดทำแผนพัฒนาเกษตรกรรมระดับตำบล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนให้ชุมชนร่วมมือกันแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง พัฒนาเกษตรกรรมให้มีความรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถจัดทำแผนพัฒนาร่วมกัน นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างการเกษตร และสร้างเครือข่ายองค์กรเกษตรกร เชื่อมโยง และพัฒนาความร่วมมือในด้านการผลิตทางเกษตรกรรม การแปรรูป การตลาด และมุ่งเน้นการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นรูปธรรม

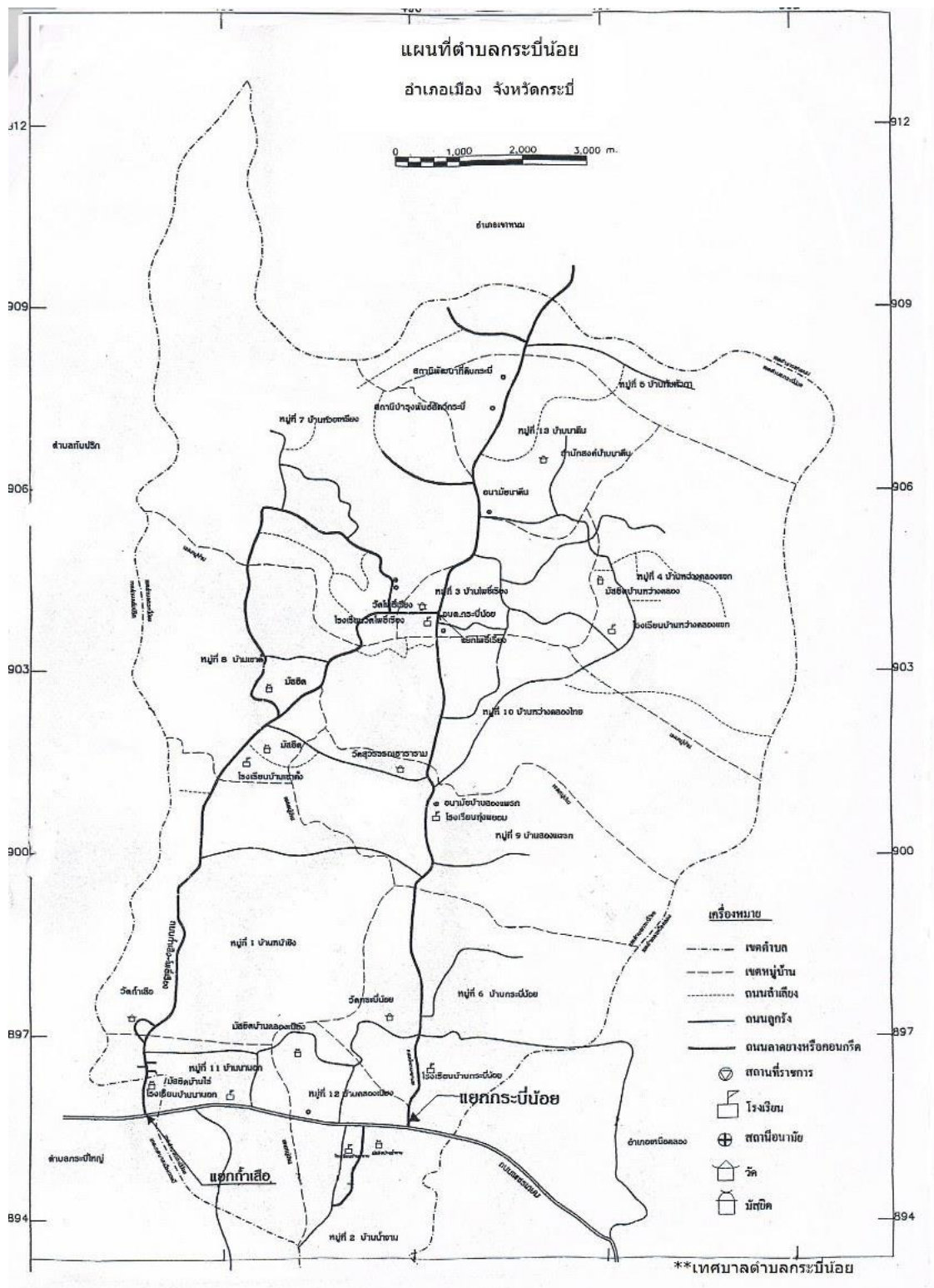
แนวทางหนึ่งของการแก้ไขปัญหาการเกษตรกร ต้องมีการดำเนินงานในลักษณะของการรวมกลุ่ม และการส่งเสริมพัฒนากลุ่มให้มีความเข้มแข็ง พึ่งตนเองได้ ส่งเสริมให้มีการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ในลักษณะของเกษตรอุตสาหกรรม หรือ SMEs เกษตร ซึ่งการที่จะพัฒนาสู่ความเข้มแข็งในระดับนั้นได้ จำเป็นต้องสนับสนุนให้กลุ่มหรือชุมชน มีความรู้ ความเข้าใจ มีความสามารถในการจัดทำแผนงาน การกำหนดวิธีการ และการกำหนดเป้าหมายการดำเนินงาน

ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ สภาเกษตรกรแห่งชาติ จึงกำหนดนโยบายให้สภาเกษตรกรจังหวัดจัดทำแผนพัฒนาเกษตรกรรมตำบลเป็นเกษตรอุตสาหกรรม เพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานรากอย่างยั่งยืน สภาเกษตรกรจังหวัดกระบี่จึงกำหนดให้มีการจัดทำแผนพัฒนาเกษตรกรรมตำบลเป็นเกษตรอุตสาหกรรมในพื้นที่ ๘ อำเภอ รวมจำนวน ๑๒ ตำบล ประกอบด้วย

๑. อำเภอเมือง ได้แก่ ตำบลกระปี่น้อย ตำบลเขาคราม
๒. อำเภอเหนือคลอง ได้แก่ ตำบลเหนือคลอง ตำบลเกาะศรีบอยา
๓. อำเภอลำทับ ได้แก่ ตำบลดินอุดม
๔. อำเภอคลองท่อม ได้แก่ ตำบลห้วยน้ำขาว ตำบลเพหลา
๕. อำเภอเขาพนม ได้แก่ ตำบลเขาพนม
๖. อำเภอเกาะลันตา ได้แก่ ตำบลคลองยาง
๗. อำเภออ่าวลึก ได้แก่ ตำบลอ่าวลึกเหนือ ตำบลอ่าวลึกใต้
๘. อำเภอปลายพระยา ได้แก่ ตำบลเขาเขน

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐานและสถานการณ์การผลิตทางการเกษตร

ข้อมูลพื้นฐานตำบลกระปี่น้อย

แผนพัฒนาเกษตรกรรมตำบลเป็นเกษตรอุตสาหกรรม ตำบลกระปี่น้อย

พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔

ที่ตั้ง

ตำบลกระปี่น้อยอยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอเมืองกระบี่ ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ประมาณ ๑๗ กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ ๑๒๙ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๘๐,๒๖๕ ไร่

อาณาเขต

ทิศเหนือ	จรด	อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่
ทิศใต้	จรด	ตำบลคลองประสงค์ อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่
ทิศตะวันออก	จรด	อำเภอเหนือคลอง จังหวัดกระบี่
ทิศตะวันตก	จรด	ตำบลทับปด อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่

เขตการปกครอง

เขตหมู่บ้าน	ระยะทางจากอำเภอ (กม.)
หมู่ที่ ๑ บ้านน้ำซิง	๑๒
หมู่ที่ ๒ บ้านน้ำจัน	๑๑
หมู่ที่ ๓ บ้านโพธิ์เรียง	๑๘
หมู่ที่ ๔ บ้านหว่างคลองแขก	๒๐
หมู่ที่ ๕ บ้านคลองทับหัวกา	๒๘
หมู่ที่ ๖ บ้านกระปี่น้อย	๑๓
หมู่ที่ ๗ บ้านห้วยเหียง	๑๘
หมู่ที่ ๘ บ้านเขาตั้ง	๑๕
หมู่ที่ ๙ บ้านสองแพรก	๑๕
หมู่ที่ ๑๐ บ้านหว่างคลองไทย	๑๗
หมู่ที่ ๑๑ บ้านนานอก	๘
หมู่ที่ ๑๒ บ้านคลองเนียง	๑๐
หมู่ที่ ๑๓ บ้านนาตีน	๒๕

ที่มา: เทศบาลตำบลกระปี่น้อย

จำนวนประชากร

พื้นที่	จำนวนครัวเรือน	เพศชาย (คน)	เพศหญิง (คน)	รวม (คน)
หมู่ที่ ๑ บ้านหน้าชิง	๒๘๔	๔๓๗	๔๑๖	๘๕๓
หมู่ที่ ๒ บ้านน้ำจาน	๓๔๑	๖๑๒	๖๒๐	๑๒๓๒
หมู่ที่ ๓ บ้านโพธิ์เรียง	๑๗๗	๓๔๐	๓๔๘	๖๘๘
หมู่ที่ ๔ บ้านหวางคลองแขก	๑๘๑	๓๗๓	๓๓๗	๗๑๐
หมู่ที่ ๕ บ้านทับหัวกา	๑๔๓	๒๓๕	๒๒๘	๔๖๓
หมู่ที่ ๖ บ้านกระปี่น้อย	๓๒๙	๕๑๓	๕๕๓	๑,๐๖๖
หมู่ที่ ๗ บ้านห้วยเหียง	๓๒๗	๔๘๓	๔๙๑	๙๗๔
หมู่ที่ ๘ บ้านเขาดั้ง	๒๘๗	๕๐๘	๕๓๔	๑,๐๔๒
หมู่ที่ ๙ บ้านสองแพรก	๑๔๓	๒๑๑	๒๔๗	๔๕๘
หมู่ที่ ๑๐ บ้านหวางคลองไทย	๑๘๗	๓๑๖	๓๔๘	๖๖๔
หมู่ที่ ๑๑ บ้านนานอก	๘๖๗	๑,๓๕๑	๑,๕๐๕	๒,๘๕๖
หมู่ที่ ๑๒ บ้านคลองเนียง	๓๗๔	๕๒๔	๕๖๙	๑,๐๙๓
หมู่ที่ ๑๓ บ้านนาตีน	๑๙๗	๓๕๑	๓๑๖	๖๖๗

ที่มา: กรมพัฒนาชุมชน

พื้นที่

ประเภทพื้นที่	จำนวน (ไร่)
พื้นที่ทั้งหมด	๘๐,๒๖๕
พื้นที่ทำการเกษตร	๕๔,๓๕๐
พื้นที่เพื่อที่อยู่อาศัย	๑๐,๘๓๐
พื้นที่สาธารณะ	๒,๔๒๐
พื้นที่ป่าไม้	๑๒,๖๖๕

ที่มา: เทศบาลตำบลกระปี่น้อย

ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ราบสูงภูเขาอยู่ทางทิศเหนือ และทางทิศตะวันตกของตำบล พื้นที่เป็นเนินเขาและเป็นที่ราบต่ำอยู่ทางตอนกลาง และทิศตะวันออกของตำบล ส่วนทางตอนใต้ของตำบลเป็นพื้นที่ราบ และเนินสูงๆ ต่ำๆ ภายในตำบลกระปี่น้อยมีแหล่งน้ำตก และแหล่งน้ำธรรมชาติ ได้แก่ คลองกระปี่น้อย คลองช่องลม คลองบางเตย คลองทับหัวกา และคลองปกาสัย

อาชีพ

เกษตรกรรม ประชากรส่วนใหญ่ของตำบลกระปี่น้อย ประกอบอาชีพเกษตรกรรม โดยปลูกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ คือ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน และมีสวนผลไม้เล็กน้อย ได้แก่ เงาะ มะพร้าว ส้มโอ ลองกอง ขนุนทุเรียน เป็นต้น

ปศุสัตว์ มีการเลี้ยงเป็นอาชีพเสริมเพื่อการบริโภคและจำหน่าย ได้แก่ แพะ กระบือ สุกร ไก่ เป็ด

อุตสาหกรรม มีโรงงานอุตสาหกรรม ได้แก่ โรงงานนมควั่นยางพารา โรงงานแก๊ส โรงงานผลิตเสาเข็มคอนกรีต โรงงานปูนผสมสำเร็จ โรงงานปาล์มน้ำมัน

พนักงานบริษัท ห้าง ร้าน โรงแรม และรับจ้าง ประชากรในตำบลกระปี่น้อยบางส่วนประกอบอาชีพ พนักงานบริษัท ห้าง ร้าน โรงแรม และรับจ้าง ในพื้นที่ตำบลกระปี่น้อยและในจังหวัดกระบี่

ค้าขาย และธุรกิจส่วนตัว เช่น ร้านขายของชำ ร้านอาหาร ร้านขายวัสดุต่างๆ

การคมนาคม เส้นทางคมนาคมของตำบลกระปี่น้อยแต่ละหมู่บ้านมีรายละเอียด ดังตารางต่อไปนี้

พื้นที่	ถนนลาดยาง/คอนกรีต (กม.)	ลูกรัง/หินคลุก (กม.)	ทางดิน (กม.)
หมู่ที่ ๑ บ้านหน้าชิง	๕	-	-
หมู่ที่ ๒ บ้านน้ำจาน	๘	-	-
หมู่ที่ ๓ บ้านโพธิ์เรียง	๑๐.๔	๓.๒	-
หมู่ที่ ๔ บ้านหว่างคลองแขก	๖	๕	๒
หมู่ที่ ๕ บ้านทับหัวกา	๕	-	-
หมู่ที่ ๖ บ้านกระปี่น้อย	๓	-	-
หมู่ที่ ๗ บ้านห้วยเหวียง	๖	๑๔	๒
หมู่ที่ ๘ บ้านเขาตั้ง	๙	๑๓	-
หมู่ที่ ๙ บ้านสองแพรก	๙.๗	๕.๕	๑
หมู่ที่ ๑๐ บ้านหว่างคลองไทย	๓	-	-
หมู่ที่ ๑๑ บ้านนานอก	๗	-	-
หมู่ที่ ๑๒ บ้านคลองเนียง	๒.๔	๐.๔	-
หมู่ที่ ๑๓ บ้านนาตื้น	๐.๒	๕.๘	-

ที่มา: กรมพัฒนาชุมชน

ไฟฟ้า มีไฟฟ้าใช้ทุกหมู่บ้าน

แหล่งน้ำ

❖ แม่น้ำ ห้วย คลอง จำนวน ๖ แห่ง ดังต่อไปนี้

๑. คลองกระปี่น้อย
๒. คลองแพรกสร้าน
๓. คลองแห้ง
๔. คลองปกาสัย
๕. คลองช่องลม
๖. คลองทับหัวกา

❖ ฝาย จำนวน ๗ แห่ง ดังนี้ต่อไปนี้

๑. ฝายคลองอ้ายโทะ
๒. ฝายน้ำล้นห้วยรากไม้
๓. ฝายห้วยรากไม้
๔. ฝายคลองบางเตย
๕. ฝายน้ำล้นหนองคล้า
๖. ฝายห้วยเหริยง
๗. ฝายน้ำล้นคลองช่องลม

บ่อน้ำตื้น/บ่อบาดาล

พื้นที่	บ่อน้ำตื้น		บ่อบาดาล	
	ส่วนตัว	สาธารณะ	ส่วนตัว	สาธารณะ
หมู่ที่ ๑ บ้านหน้าชิง	-	-	-	-
หมู่ที่ ๒ บ้านน้ำจาน	-	-	-	-
หมู่ที่ ๓ บ้านโพธิ์เรียง	๔๑	๗	๘	๔
หมู่ที่ ๔ บ้านหวางคลองแขก	๑๐	๐	๒	๔
หมู่ที่ ๕ บ้านทับหัวกา	๑๑	๒	๐	๑
หมู่ที่ ๖ บ้านกระปี่น้อย	๕๐	๒	๐	๒
หมู่ที่ ๗ บ้านห้วยเหริยง	๒	๑	๑	๒
หมู่ที่ ๘ บ้านเขาดั้ง	๕	๒	๑	๒
หมู่ที่ ๙ บ้านสองแพรก	๔๘	๒	๑	๑
หมู่ที่ ๑๐ บ้านหวางคลองไทย	๗๑	๓	๐	๓
หมู่ที่ ๑๑ บ้านนานอก	๑๓	๐	๐	๑
หมู่ที่ ๑๒ บ้านคลองเนียง	๒๕๐	๒	๐	๐
หมู่ที่ ๑๓ บ้านนาตื้น	๔๙	๓	๐	๓

ที่มา: กรมพัฒนาชุมชน

แผนพัฒนาเกษตรกรรมตำบลเป็นเกษตรอุตสาหกรรม ตำบลกระปี่น้อย

พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔

สถานการณ์ด้านการผลิตทางการเกษตร

การประกอบอาชีพทำสวนปาล์มน้ำมัน

การปลูกปาล์มน้ำมันในพื้นที่ตำบลกระปี่น้อย อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ ถือเป็นพืชเศรษฐกิจหลักและสำคัญ ข้อมูลตามตาราง พบว่า พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันทั้งตำบล ประมาณ ๒๑,๑๗๓ ไร่ จำนวนครัวเรือนประมาณ ๗๐๔ ครัวเรือน โดยเฉลี่ยพื้นที่เพาะปลูกครัวเรือนละ ๑๖ ไร่ และมีรายได้จากการปลูกปาล์มน้ำมันเฉลี่ยต่อปี ประมาณครัวเรือนละ ๑๔๓,๗๕๐ บาท

การผลิตปาล์มน้ำมัน	
จำนวนพื้นที่ (ไร่)	๒๑,๑๗๓
จำนวนครัวเรือน	๗๐๔
ครัวเรือนส่วนมากใช้พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	๑๖
รายได้เฉลี่ยต่อปี ครัวเรือนละ (บาท)	๑๔๓,๗๕๐
ค่าปุ๋ยต่อไร่ต่อปี ครัวเรือนละ (บาท)	๕,๑๙๒
ค่าสารเคมีต่อไร่ต่อปี ครัวเรือนละ (บาท)	๙๖๒

ที่มา: กรมพัฒนาชุมชน

การทำสวนยางพารา

ยางพารามีการปลูกกันเป็นจำนวนมากในพื้นที่ตำบลกระปี่น้อย อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ ข้อมูลตามตาราง พบว่า มีการปลูกยางพาราในตำบลกระปี่น้อยรวมทั้งสิ้น ประมาณ ๓๑,๑๕๐ ไร่ มีครัวเรือนที่ประกอบอาชีพสวนพารา ประมาณ ๑,๔๙๓ ครัวเรือน โดยส่วนใหญ่จะมีพื้นที่ปลูกครัวเรือนละ ๑๘ ไร่ และมีรายได้เฉลี่ยต่อปีอยู่ที่ ประมาณครัวเรือนละ ๑๒๗,๔๓๓ บาท

การผลิตยางพารา	
จำนวนพื้นที่ (ไร่)	๓๑,๑๕๐
จำนวนครัวเรือน	๑,๔๙๓
ครัวเรือนส่วนมากใช้พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	๑๘
รายได้เฉลี่ยต่อปี ครัวเรือนละ (บาท)	๑๒๗,๔๓๓
ค่าปุ๋ยต่อไร่ต่อปี ครัวเรือนละ (บาท)	๒,๖๒๙
ค่าสารเคมีต่อไร่ต่อปี ครัวเรือนละ (บาท)	๕๘๒

ที่มา: กรมพัฒนาชุมชน

การทำสวนผลไม้

เกษตรกรในพื้นที่ตำบลกระปี่น้อย อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ มีการประกอบอาชีพทำสวนผลไม้ในบางพื้นที่ ซึ่งมีการปลูกเสริมในพื้นที่ว่างในสวนยางพาราและสวนปาล์มน้ำมันเป็นส่วนใหญ่ ข้อมูลตามตาราง พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ใช้พื้นที่ปลูกประมาณ ๖ ไร่ มีรายได้จากการทำสวนผลไม้อยู่ที่ประมาณปีละ ๔๐,๐๐๐ บาท

การประกอบอาชีพทำสวนผลไม้	
ครัวเรือนส่วนมากใช้พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	๖
รายได้เฉลี่ยต่อปี ครัวเรือนละ (บาท)	๔๐,๐๐๐
ค่าปุ๋ยต่อไร่ต่อปี ครัวเรือนละ (บาท)	๘,๐๐๐
ค่าสารเคมีต่อไร่ต่อปี ครัวเรือนละ (บาท)	๑,๐๐๐

ที่มา: กรมพัฒนาชุมชน

การทำสวนผัก

ในพื้นที่ตำบลกระปี่น้อย อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ เกษตรกรบางรายมีการปลูกผักเพื่อเป็นรายได้เสริมของครอบครัว โดยเกษตรกรที่มีการปลูกผักจะใช้พื้นที่ในการปลูกประมาณ ๑.๕ ไร่ และสามารถสร้างรายได้เสริมให้ครอบครัวประมาณปีละ ๔๕,๐๐๐ บาท

การทำสวนผัก	
ครัวเรือนส่วนมากใช้พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	๑.๕
รายได้เฉลี่ยต่อปี ครัวเรือนละ (บาท)	๔๕,๐๐๐
ค่าปุ๋ยต่อไร่ต่อปี ครัวเรือนละ (บาท)	๑,๗๕๐
ค่าสารเคมีต่อไร่ต่อปี ครัวเรือนละ (บาท)	๖๐๐

ที่มา: กรมพัฒนาชุมชน

การเลี้ยงปศุสัตว์

ปศุสัตว์ที่เกษตรกรนิยมเลี้ยงที่สำคัญ ได้แก่ วัวเนื้อ สุกร เป็ด-ไก่ และแพะ เป็นต้น ข้อมูลตามตาราง พบว่า เกษตรกรที่เลี้ยงวัวเนื้อ สร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรได้ปีละประมาณ ๕๑,๐๐๐ บาท เกษตรกรที่เลี้ยงสุกร สร้างรายได้ให้แก่เกษตรกร ประมาณ ปีละ ๑๐๒,๕๐๐ บาท เกษตรกรที่เลี้ยงแพะ สร้างรายได้ให้แก่เกษตรกร ประมาณ ๔๐,๐๐๐ บาทต่อปี และเกษตรกรที่มีการเลี้ยงเป็ด-ไก่ สร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรประมาณ ปีละ ๒๘,๐๐๐ บาท

การเลี้ยงสัตว์		
วัวเนื้อ	รายได้เฉลี่ยต่อปี ครัวเรือนละ (บาท)	๕๑,๐๐๐
หมู	รายได้เฉลี่ยต่อปี ครัวเรือนละ (บาท)	๑๐๒,๕๐๐
เป็ด-ไก่	รายได้เฉลี่ยต่อปี ครัวเรือนละ (บาท)	๒๘,๐๐๐
แพะ	รายได้เฉลี่ยต่อปี ครัวเรือนละ (บาท)	๔๐,๐๐๐

ที่มา: กรมพัฒนาชุมชน

ประมงและการเลี้ยงสัตว์น้ำ

การเลี้ยงสัตว์น้ำจืด

การเลี้ยงสัตว์น้ำจืดของเกษตรกรในพื้นที่ตำบลกระปี่น้อย สัตว์น้ำจืดที่มีการเลี้ยง ได้แก่ ปลาตะกุง ปลานิล เป็นต้น โดยเป็นการเลี้ยงเพื่อเป็นอาชีพเสริมของครอบครัว ข้อมูลตามตาราง พบว่า เกษตรกรที่มีการเลี้ยงสัตว์น้ำจืดจะมีรายได้ประมาณ ๙,๐๐๐ บาท ต่อปี

การเลี้ยงสัตว์น้ำจืด	
รายได้เฉลี่ยต่อปี ครัวเรือนละ(บาท)	๙,๐๐๐

ที่มา: กรมพัฒนาชุมชน

อาชีพประมง

การทำประมงของเกษตรกรในพื้นที่ตำบลกระปี่น้อย จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล เกษตรกรที่ประกอบอาชีพการประมงทะเลจะมีรายได้เฉลี่ยต่อปี ครัวเรือนละ ๔๖,๖๖๗ บาท และ ครัวเรือนที่ประกอบอาชีพประมงน้ำจืดจะมีรายได้เฉลี่ยต่อปี ครัวเรือนละ ๕,๕๐๐ บาท

การทำประมง		
ประมงทะเล	รายได้เฉลี่ยต่อปี ครัวเรือนละ (บาท)	๔๖,๖๖๗
ประมงน้ำจืด	รายได้เฉลี่ยต่อปี ครัวเรือนละ (บาท)	๕,๕๐๐

ที่มา: กรมพัฒนาชุมชน

ส่วนที่ ๒ ปัญหาพื้นฐานทางการเกษตรและยุทธศาสตร์การพัฒนา

ปัญหาพื้นฐานทางการเกษตร

ปัญหาด้านแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

สภาพปัญหาด้านแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรของเกษตรกรในพื้นที่ตำบลกระบี่น้อย อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ จากการลงสำรวจข้อมูลในพื้นที่และการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง พบว่า เกษตรกรมีแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรไม่พอเพียง โดยส่วนใหญ่เกษตรกรจะขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตรในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนพฤษภาคม ทั้งนี้หมู่บ้านที่มีปัญหาเรื่องแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ได้แก่ หมู่ที่ ๘ บ้านเขาดัง หมู่ที่ ๑๑ บ้านนาคอก หมู่ที่ ๑๒ บ้านคลองเนียง คราวเรือนเกษตรกรที่มีปัญหาเรื่องแหล่งน้ำจำนวน ๑,๔๗๓ คราวเรือน เกษตรกร ๔,๔๗๕ ราย

ระดับความพอเพียงแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

หมู่บ้าน	ความพอเพียงแหล่งน้ำ	ช่วงที่ขาดแคลน
๑	ไม่พอเพียง	กุมภาพันธ์ - พฤษภาคม
๒	ไม่พอเพียง	กุมภาพันธ์ - พฤษภาคม
๓	ไม่พอเพียง	กุมภาพันธ์ - พฤษภาคม
๔	ไม่พอเพียง	กุมภาพันธ์ - พฤษภาคม
๕	ไม่พอเพียง	กุมภาพันธ์ - พฤษภาคม
๖	ไม่พอเพียง	กุมภาพันธ์ - เมษายน
๗	ไม่พอเพียง	กุมภาพันธ์ - พฤษภาคม
๘	ไม่พอเพียง	กุมภาพันธ์ - พฤษภาคม
๙	ไม่พอเพียง	กุมภาพันธ์ - พฤษภาคม
๑๐	ไม่พอเพียง	กุมภาพันธ์ - พฤษภาคม
๑๑	ไม่พอเพียง	กุมภาพันธ์ , มีนาคม, พฤษภาคม
๑๒	ไม่พอเพียง	กุมภาพันธ์ - พฤษภาคม
๑๓	ไม่พอเพียง	กุมภาพันธ์ - พฤษภาคม

ที่มา : ๑. แบบสำรวจข้อมูลครัวเรือนเกษตรกร

๒. เทศบาลตำบลกระบี่น้อย

ระดับปัญหาด้านแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

ปัญหามาก		ปัญหาปานกลาง		ปัญหาน้อย/ไม่มี	
จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๓	๒๓.๐๘	๘	๖๑.๕๔	๓	๑๕.๓๘

ที่มา: ๑. แบบสำรวจข้อมูลครัวเรือนเกษตรกร

๒. กรมพัฒนาชุมชน

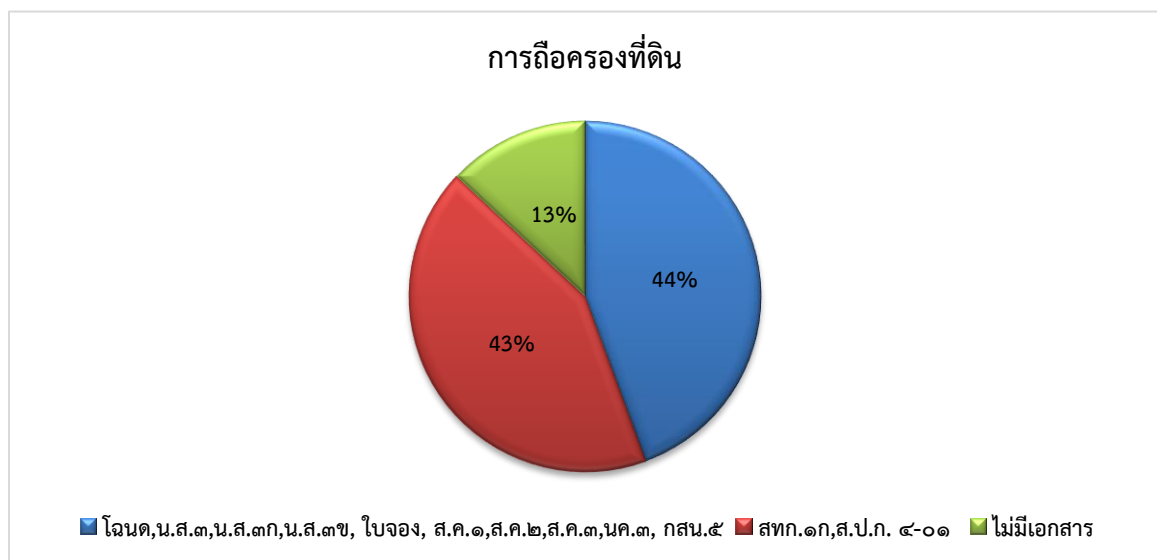
หมู่บ้านที่ปัญหาด้านแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรในระดับมาก

หมู่บ้าน	จำนวนครัวเรือน	จำนวนประชากร
หมู่ที่ ๘ บ้านเขาดั้ง	๒๘๔	๑,๐๖๐
หมู่ที่ ๑๑ บ้านน่านอก	๘๑๒	๒,๑๘๓
หมู่ที่ ๑๒ บ้านคลองเนียง	๓๗๗	๑,๒๓๒
รวม	๑,๔๗๓	๔,๔๗๕

ที่มา: ๑. แบบสำรวจข้อมูลครัวเรือนเกษตรกร

๒. กรมพัฒนาชุมชน

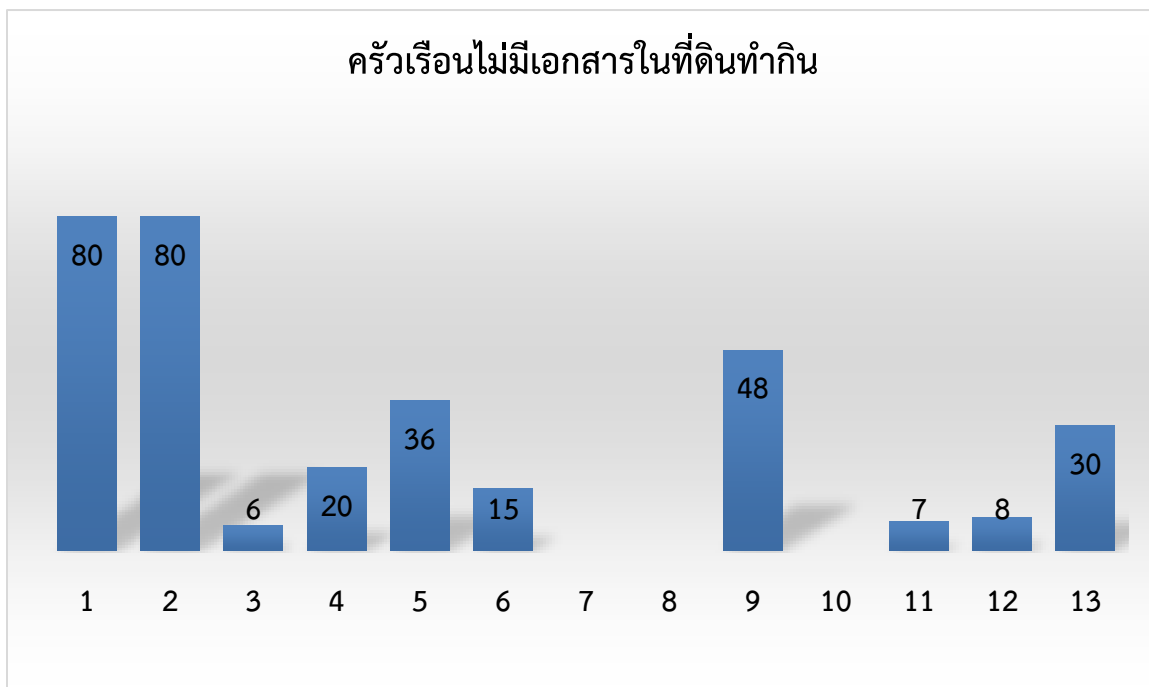
ปัญหาดินทำกินและเอกสารสิทธิ์ในที่ดินทำกิน

ที่มา: ๑. แบบสำรวจข้อมูลครัวเรือนเกษตรกร

๒. กรมพัฒนาชุมชน

เกษตรกรตำบลกระปี่น้อย อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ โดยส่วนใหญ่มีที่ดินทำกินเป็นของตนเองและมีเอกสารสิทธิในที่ดินทำกิน จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง พบว่า เกษตรกรที่มีเอกสารสิทธิในที่ดินทำกินมีสัดส่วนประมาณร้อยละ ๘๗ ของเกษตรกรทั้งหมดที่มีที่ดินทำกิน และเกษตรกรที่ไม่มีเอกสารสิทธิในที่ดินทำกินมีสัดส่วนประมาณร้อยละ ๑๓ ของเกษตรกรทั้งหมดที่มีที่ดินทำกิน ทั้งนี้ เกษตรกรที่ไม่มีเอกสารสิทธิในที่ดินทำกินมากที่สุด ได้แก่ หมู่ที่ ๑ จำนวน ๘๐ ครัวเรือน หมู่ที่ ๒ จำนวน ๘๐ ครัวเรือน และหมู่ที่ ๙ จำนวน ๔๘ ราย ตามลำดับ

ที่มา: ๑. แบบสำรวจข้อมูลครัวเรือนเกษตรกร
๒. กรมพัฒนาชุมชน

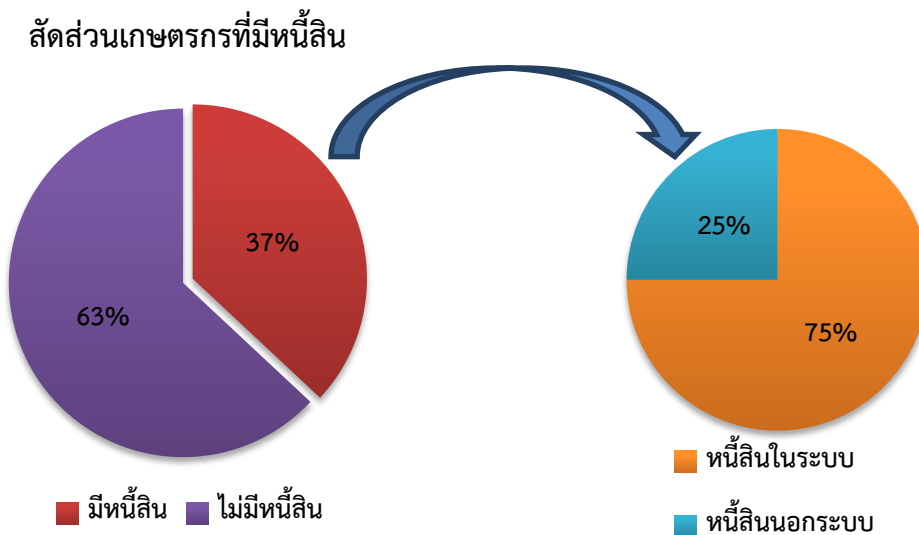
ระดับปัญหาด้านการมีที่ดินทำกิน

ปัญหามาก		ปัญหาปานกลาง		ปัญหาน้อย/ไม่มี	
จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
-	-	๑	๗.๖๙	๑๒	๙๒.๓๑

ที่มา: ๑. แบบสำรวจข้อมูลครัวเรือนเกษตรกร
๒. กรมพัฒนาชุมชน

ปัญหาด้านหนี้สินเกษตรกร

จากการสำรวจข้อมูลครัวเรือนเกษตรกรในพื้นที่ตำบลกระปี่น้อย อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ พบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ไม่มีหนี้สินมีสัดส่วนประมาณ ร้อยละ ๖๓ ของครัวเรือนเกษตรกรที่ทำการสำรวจ เกษตรกรที่มีหนี้สินมีสัดส่วนประมาณร้อยละ ๓๗ ของครัวเรือนเกษตรกรที่ทำการสำรวจ โดยครัวเรือนเกษตรกรที่มีหนี้สินส่วนใหญ่เป็นหนี้สินในระบบมีสัดส่วนประมาณ ร้อยละ ๗๕ และหนี้สินนอกระบบสัดส่วนประมาณ ร้อยละ ๒๕ ของเกษตรกรที่มีหนี้สิน ทั้งนี้ครัวเรือนเกษตรกรที่มีหนี้สินในระบบ เป็นหนี้ธนาคาร/สถาบันการเงิน เฉลี่ยครัวเรือนละ ๒๓๐,๓๖๗ บาท บัตรเครดิต/ผ่อนสินค้า เฉลี่ยครัวเรือนละ ๘๔,๐๐๐ บาท และหนี้ในระบบอื่นๆ เฉลี่ยครัวเรือนละ ๒๐,๐๐๐ บาท ในกรณีของครัวเรือนเกษตรกรที่เป็นหนี้นอกระบบ เป็นหนี้ญาติพี่น้อง เฉลี่ยครัวเรือนละ ๓๕,๐๐๐ บาท หนี้เพื่อนบ้านเฉลี่ยครัวเรือนละ ๒๐,๐๐๐ บาท

ที่มา: แบบสำรวจข้อมูลครัวเรือนเกษตรกร

หนี้ในระบบ		
ธนาคาร/สถาบันการเงิน	บัตรเครดิต/ผ่อนสินค้า	อื่นๆ
เฉลี่ยครัวเรือนละ ๒๓๐,๓๖๗ บาท	เฉลี่ยครัวเรือนละ ๘๔,๐๐๐ บาท	เฉลี่ยครัวเรือนละ ๒๐,๐๐๐ บาท

ที่มา: แบบสำรวจข้อมูลครัวเรือนเกษตรกร

หน้าในระบบ	
ญาติพี่น้อง	เพื่อนบ้าน
เฉลี่ยครัวเรือนละ ๓๕,๐๐๐ บาท	เฉลี่ยครัวเรือนละ ๒๐,๐๐๐ บาท

ที่มา: แบบสำรวจข้อมูลครัวเรือนเกษตรกร

ปัญหาสวัสดิการเกษตรกร และการไม่ได้รับความเป็นธรรม

จากการสำรวจข้อมูลครัวเรือนเกษตรกร ตำบลกระปี่น้อย อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ พบว่า เกษตรกรยังมีปัญหาสวัสดิการเกษตรกร และการไม่ได้รับความเป็นธรรม ได้แก่ เกษตรกรไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่ปลอดดอกเบี้ย หรือเงินทุนดอกเบี้ยต่ำ และไม่ได้รับความเป็นธรรมในส่วนของการถูกเอาเปรียบของพ่อค้าคนกลางเกี่ยวกับความเที่ยงตรงของตาชั่งที่นายทุนหรือผู้ประกอบการใช้ในการรับซื้อผลผลิตทางการเกษตรของเกษตรกร

การวิเคราะห์สถานการณ์ (SWOT) ด้านการเกษตรและกลุ่มองค์กรเกษตรกรรายสินค้าเกษตร

การวิเคราะห์สถานการณ์ (SWOT) ด้านพืช

จุดแข็ง	จุดอ่อน	โอกาส	อุปสรรค
๑. มีพื้นที่เหมาะสมในการปลูกปาล์มน้ำมัน ยางพาราและผลไม้ ๒. เกษตรกรมีความประสบการณ์ในการทำสวน ปาล์มน้ำมันและสวนยางพารา ๓. มีแหล่งน้ำธรรมชาติและการก่อสร้างแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร	๑. เกษตรกรขาดองค์ความรู้ทางการเกษตร ในเชิงลึก ๒. การรวมกลุ่มเกษตรกรขาดความต่อเนื่องและ ยังไม่เข้มแข็ง ๓. เกษตรกรขาดองค์ความรู้ในการแปรรูป ผลผลิตเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ๔. แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรไม่เพียงพอ ๕. ขาดแคลนเมล็ดพันธุ์ที่มีคุณภาพ ๖. ขาดแคลนแหล่งเงินทุน	๑. อยู่ใกล้ตัวเมืองกระบี่ ถือเป็นแหล่ง บริโภคสินค้าเกษตรที่สำคัญ ๒. จังหวัดกระบี่เป็นเมืองท่องเที่ยว	๑. ต้นทุนในการผลิตสูง เช่น ปุ๋ยเคมี หรือ ปesticide ในการผลิต ๒. ราคาผลผลิตตกต่ำ ๓. นโยบายในการแก้ไขปัญหาจากภาครัฐ ๔. ไม่มีเอกสารสิทธิ์ในที่ดินทำกิน ๕. ไม่มีตลาดรับซื้อผลผลิตในพื้นที่ ๖. สภาพภูมิอากาศเปลี่ยนแปลง ฝนตกไม่ ตามฤดูกาล

การวิเคราะห์สถานการณ์ (SWOT) ด้านปศุสัตว์

จุดแข็ง	จุดอ่อน	โอกาส	อุปสรรค
๑. พื้นที่ที่มีความเหมาะสมในการเลี้ยงสัตว์ เช่น แพะ โคพื้นบ้าน โคเนื้อ ไก่พื้นเมือง ๒. เกษตรกรมีความเชี่ยวชาญในการเลี้ยงสัตว์ ๓. มีกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเลี้ยงแพะบ้านเขาคั้ง ๔. สถานีวิจัยทดสอบพันธุ์สัตว์กระบี่	๑. เกษตรกรขาดองค์ความรู้ด้านปศุสัตว์ในเชิง ลึก เช่น การสุขาภิบาลสัตว์ หรือ วัคซีน ยารักษา โรค ๒. เกษตรกรขาดการรวมกลุ่มในการผลิตอาหาร สัตว์ ๓. เกษตรกรขาดความต่อเนื่องในการผลิต ๔. ไม่มีแปลงหญ้าหรือมีไม่เพียงพอในช่วงฤดูแล้ง ๕. เกษตรกรไม่ให้ความสำคัญในการรับความรู้ หรือเทคโนโลยีใหม่ๆ ในด้านปศุสัตว์ ๖. ขาดแคลนแหล่งเงินทุน ๗. ขาดแคลนพันธุ์สัตว์ที่มีคุณภาพ	๑. นโยบายส่งเสริมให้เกษตรกรประกอบ อาชีพเสริมของภาครัฐ ๒. นโยบายของจังหวัดกระบี่ ส่งเสริมให้จังหวัดกระบี่เป็น “กระบี่เมือง แพะ และไก่พื้นเมือง” ๓. จังหวัดกระบี่เป็นเมืองท่องเที่ยว	๑. ขาดความต่อเนื่องในการส่งเสริมและ สนับสนุนจากภาครัฐ ๒. ปัจจัยการผลิตมีราคาแพง ๓. การเกิดโรคระบาดในสัตว์ ๔. ราคาผลผลิตตกต่ำไม่มีความแน่นอน

การวิเคราะห์สถานการณ์ (SWOT) ด้านประมงและการเลี้ยงสัตว์น้ำจืด

จุดแข็ง	จุดอ่อน	โอกาส	อุปสรรค
๑. มีพื้นที่เหมาะสมในการประกอบอาชีพประมงและเลี้ยงสัตว์น้ำจืด ๒. เกษตรกรมีความรู้ด้านการเลี้ยงสัตว์น้ำ	๑. เกษตรกรขาดการรวมกลุ่มและขาดความต่อเนื่องในการประกอบอาชีพ ๒. เกษตรกรขาดองค์ความรู้ในการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ และการตลาด ๓. ขาดแหล่งเงินทุน ๔. แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรยังไม่เพียงพอ	๑. นโยบายส่งเสริมให้เกษตรกรประกอบอาชีพเสริมของภาครัฐ ๒. จังหวัดกระบี่เป็นเมืองท่องเที่ยว	๑. ขาดความต่อเนื่องในการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐ ๒. ค่าอาหารมีราคาแพง ๓. พันธุ์ปลาน้ำจืดราคาสูง ๔. สภาพภูมิอากาศเปลี่ยนแปลง

การวิเคราะห์สถานการณ์ (SWOT) กลุ่มองค์กรเกษตรกร รายสินค้าเกษตร(กลุ่มวิสาหกิจชุมชนผู้เลี้ยงแพะบ้านเขาค้าง)

จุดแข็ง	จุดอ่อน	โอกาส	อุปสรรค
๑. พื้นที่ที่มีความเหมาะสมในการเลี้ยงแพะเนื้อ มีพืชอาหารแพะตามธรรมชาติและหลากหลาย ๒. สมาชิกในกลุ่มมีศักยภาพในการเลี้ยงแพะ สามารถเลี้ยงเป็นอาชีพเสริมจากการทำการเกษตรอื่นๆ ๓. ได้รับผลตอบแทนเร็วและสูงสามารถสร้างรายได้ ได้ตลอดปี ๔. สามารถเลี้ยงได้ในสวนปาล์ม น้ำมัน และสวนยางพารา ๕. แพะขยายพันธุ์ได้เร็วและอายุการเลี้ยงสั้น ๖. มูลแพะเป็นผลพลอยได้ นำมาใช้ในการปลูกพืชช่วยลดต้นทุนแทนการใช้ปุ๋ยเคมี ๗. เป็นอาชีพที่มีความเสี่ยงน้อยและสอดคล้องกับวิถีชีวิตของสมาชิกในกลุ่ม ๘. เนื้อแพะสามารถนำไปแปรรูปอาหารได้หลายรูปแบบ	๑. สมาชิกในกลุ่มขาดแคลนเงินทุน ๒. ขาดพ่อพันธุ์แม่พันธุ์แพะที่ดี ๓. สมาชิกในกลุ่มยังขาดทักษะในการแปรรูปผลิตภัณฑ์ ๔. ปริมาณการเลี้ยงของสมาชิกในกลุ่มมีปริมาณไม่มากนัก ไม่อาจกำหนดราคาขายได้ ๕. ขาดข้อมูลข่าวสารด้านแหล่งผลิตและแหล่งซื้อขายแพะ ๖. อาหารแพะไม่เพียงพอในช่วงฤดูแล้ง	๑. หน่วยงานรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์กรอื่นๆ มีนโยบายส่งเสริมสนับสนุน ช่วยเหลือการเลี้ยงแพะ ๒. มีการผลักดันให้แพะเป็นสัตว์เศรษฐกิจของจังหวัด ๓. ในจังหวัดมีประชากรที่เป็นชาวมุสลิม ซึ่งนิยมการบริโภคเนื้อแพะ	๑. สภาพอากาศมีฝนตกชุก ค่อนข้างชื้น ส่งผลต่อสุขภาพแพะ เช่น เป็นหวัด ปอดบวม ฯลฯ ๒. ขาดการตรวจสุขภาพแพะประจำปี และสม่ำเสมอ ๓. ขาดโรงฆ่าแพะที่ได้มาตรฐานของกรมปศุสัตว์ ๔. อาหารชั้นที่ใช้สำหรับการเลี้ยงแพะยังมีราคาสูง ทำให้ต้นทุนการเลี้ยงสูง ๕. เจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีความรู้เรื่องแพะอย่างแท้จริงในพื้นที่มีน้อยมาก

สรุปการวิเคราะห์สถานการณ์

จุดแข็ง	จุดอ่อน	โอกาส	อุปสรรค
๑. มีพื้นที่เหมาะสมในการปลูกปาล์มน้ำมัน ยางพาราและผลไม้ เลี้ยงสัตว์ สัตว์น้ำ และ ประมง ๒. เกษตรกรองค์ความรู้และประสบการณ์ในการทำเกษตรกรรม ๓. มีแหล่งน้ำธรรมชาติและการก่อสร้างแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ๔. สามารถเลี้ยงแพะในสวนปาล์มน้ำมันและสวนยางพารา ๕. มีกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเลี้ยงแพะบ้านเขาตั้ง ๖. สถานีวิจัยทดสอบพันธุ์สัตว์กระบี่	๑. เกษตรกรขาดองค์ความรู้ทางการเกษตรในเชิงลึก ๒. การรวมกลุ่มเกษตรกรขาดความต่อเนื่องและยังไม่เข้มแข็ง ๓. เกษตรกรขาดองค์ความรู้ในการแปรรูปผลผลิตเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ๔. แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรไม่เพียงพอ ๕. ขาดแคลนพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ที่มีคุณภาพ ๖. ขาดแคลนแหล่งเงินทุน ๗. เกษตรกรขาดความต่อเนื่องในการผลิต ๘. แปลงหญ้าสำหรับอาหารสัตว์ไม่เพียงพอ ๙. ขาดการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในการทำการเกษตร	๑. อยู่ใกล้ตัวเมืองกระบี่ ถือเป็นแหล่งบริโภคสินค้าเกษตรที่สำคัญ ๒. นโยบายส่งเสริมให้เกษตรกรประกอบอาชีพเสริมของภาครัฐ ๓. นโยบายของจังหวัดกระบี่ส่งเสริมให้จังหวัดกระบี่เป็น “กระบี่เมืองแพะ และไก่พื้นเมือง” ๔. หน่วยงานรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์กรอื่นๆ มีนโยบายส่งเสริมสนับสนุนช่วยเหลือการเลี้ยงแพะ ๕. จังหวัดกระบี่เป็นเมืองท่องเที่ยว ๖. ในจังหวัดมีประชากรที่เป็นชาวมุสลิม ซึ่งนิยมการบริโภคเนื้อแพะ	๑. ต้นทุนในการผลิตสูง เช่น ปุ๋ยเคมี และปัจจัยในการผลิต ๒. ราคาผลผลิตไม่แน่นอน ตกต่ำในบางช่วง ๓. ขาดความต่อเนื่องในการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐ ๔. ไม่มีเอกสารสิทธิ์ในที่ดินทำกิน ๕. ไม่มีตลาดรับซื้อผลผลิตในพื้นที่ ๖. สภาพภูมิอากาศเปลี่ยนแปลง ฝนตกไม่ตามฤดูกาล ๗. เกิดโรคระบาดในพืช และสัตว์ ๘. ขาดโรงฆ่าแพะที่ได้มาตรฐานของกรมปศุสัตว์

สรุปการวิเคราะห์สถานการณ์ (ต่อ)

จุดแข็ง	จุดอ่อน	โอกาส	อุปสรรค
	๑๐. ปริมาณการเลี้ยงสัตว์ สัตว์น้ำ และผลผลิตเกษตรอื่นๆ ปริมาณน้อยไม่อาจกำหนดราคาขายได้ ๑๑. การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารด้านการเกษตรมีน้อย		๙. เจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีความรู้เรื่องแพะอย่างแท้จริงในพื้นที่มีน้อย

วิสัยทัศน์

แพะครบวงจร องค์กรเกษตรกรเข้มแข็ง เกษตรอุตสาหกรรมยั่งยืน บนพื้นฐานความพอเพียง

พันธกิจ

๑. รักษาและพัฒนาแหล่งทรัพยากรการเกษตร
๒. ส่งเสริมการรวมกลุ่มผลิตสินค้าเกษตรคุณภาพ
๓. พัฒนาและถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านเกษตรกรรม
๔. ส่งเสริมการใช้และพัฒนาเทคโนโลยีในการทำเกษตรกรรม

ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานภาคการเกษตร ด้านแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรและ
คุ้มครองพื้นที่การเกษตร การออกเอกสารสิทธิ์ในที่ดินทำกินให้แก่เกษตรกร

กลยุทธ์

- ๑ จัดสรรแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรในหมู่บ้านที่ขาดแคลน สร้างแหล่งกักเก็บน้ำใหม่
ขยายพื้นที่กักเก็บน้ำเพิ่มเติม ขุดลอกคูคลองต้นเขิน
- ๒ จัดทำนโยบายการคุ้มครองพื้นที่ทำการเกษตรของเกษตรกรในตำบลกระปี่น้อย
- ๓ เร่งรัดการออกเอกสารสิทธิ์ล่าช้าในที่ดินทำกินเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินเกษตรกร ส่งเสริมระบบสวัสดิการ
เกษตรกร การรักษาสีทธิเกษตรกร และการไม่ได้รับความเป็นธรรมในการประกอบอาชีพ
เกษตรกรรม

กลยุทธ์

- ๑ ส่งเสริมการผลิตเกษตรผสมผสานการเกษตรทฤษฎีใหม่ตามแนวทางพอเพียง
- ๒ สนับสนุนองค์กรเกษตรกรกลุ่มเกษตรกร รณรงค์การออมเงิน ในวัยเด็ก ผู้ใหญ่
ผู้สูงอายุ และประชาสัมพันธ์ให้เกษตรกรผู้มีหนี้สินทราบ และสามารถยื่นเรื่อง
เสนอหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อการแก้ไขปัญหา
- ๓ เสนอนโยบายสวัสดิการเกษตรกร ด้านการคุ้มครองสุขภาพเกษตรกรชราภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาการใช้เทคโนโลยีและการนำนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องในการประกอบอาชีพ
เกษตรกรรม ส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์สินค้าชุมชน

กลยุทธ์

- ๑ ส่งเสริมการจัดตั้งฟาร์มขนาดเล็ก ด้านพืช ด้านประมง ด้านปศุสัตว์ และด้าน
อื่นๆ การรวมกลุ่มเกษตรกร
- ๒ ขับเคลื่อนการเป็นศูนย์กลางบูรณาการใช้นวัตกรรมด้านการเกษตร โดยร่วมมือ
กับหน่วยงานที่คิดค้น และหน่วยงานวิจัย
- ๓ ส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์ในตำบลยกระดับมาตรฐานสินค้าสู่เกษตร
อุตสาหกรรม

ส่วนที่ ๓ แผนธุรกิจ (Business Plan)

กลุ่มวิสาหกิจชุมชนเลี้ยงแพะบ้านเขาตั้ง

กลุ่มวิสาหกิจชุมชนเลี้ยงแพะบ้านเขาตั้ง

ตำบลกระปี่น้อย อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่

ประเภทธุรกิจ เลี้ยงแพะเนื้อ

บทสรุปผู้บริหาร

แพะถือเป็นสัตว์เศรษฐกิจที่น่าสนใจ กระบวนการเลี้ยงไม่มีความยุ่งยาก และซับซ้อนมากนัก เลี้ยงง่าย โตเร็ว ราคาขายถือว่าอยู่ในระดับสูง ตลาดการจำหน่ายแพะในจังหวัดกระบี่อยู่ในช่วงกำลังเติบโต ปริมาณความต้องการบริโภคเนื้อแพะในจังหวัดมีมากกว่าความสามารถในการผลิตของเกษตรกรในพื้นที่ ต้องนำแพะจากพื้นที่อื่นเพื่อมาจำหน่ายในจังหวัดกระบี่ การเลี้ยงแพะของเกษตรกรในชุมชนบ้านเขาตั้ง หมู่ที่ ๘ ตำบลกระปี่น้อย เพื่อสร้างรายได้เสริมให้แก่เกษตรกร จึงมีความเป็นไปได้สูงที่เกษตรกรจะประสบความสำเร็จในการพัฒนาการประกอบอาชีพเกษตรกรรมของตนเอง ทั้งนี้ตลาดจำหน่ายในจังหวัดกระบี่ยังเติบโตได้อีกมาก รวมถึงตลาดจังหวัดใกล้เคียง ตลอดจนจนถึงตลาดระดับประเทศ และแม้แต่ตลาดต่างประเทศก็ยังถือเป็นโอกาสของเกษตรกรที่เลี้ยงแพะ ผลิตภัณฑ์ก็ได้จำกัดอยู่เพียงแค่การจำหน่ายแพะมีชีวิต เนื้อแพะ แต่สามารถแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ได้อีกหลายชนิด ในส่วนของการดำเนินกิจกรรมของกลุ่มฯ ณ ตอนเริ่มต้นนี้เป็นการเลี้ยงแพะขุน (ระยะเวลา ๔ เดือน) เริ่มจากจำนวนการเลี้ยง ๑๐ ตัวต่อครัวเรือนหรือต่อคน โดยต้นทุนในการเลี้ยงอยู่ที่ ๒๘,๓๗๐ บาท จำหน่ายได้ ๔๖,๒๐๐ บาท มีกำไรอยู่ที่ ๑๗,๘๓๐ บาท

วัตถุประสงค์การนำเสนอแผนธุรกิจ

- ๑) เพื่อพัฒนากลุ่มผู้เกษตรกรอุตสาหกรรม
- ๒) เพื่อของบประมาณสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หรือเพื่อเสนอขอสินเชื่อจากสถาบันการเงิน

ความเป็นมาของธุรกิจ

๑) ความเป็นมาของกิจการ

ชุมชนวิสาหกิจชุมชนเลี้ยงแพะบ้านเขาตั้งเกิดขึ้นจากการรวมตัวของเกษตรกรในพื้นที่ที่มีความต้องการที่จะเลี้ยงแพะเพื่อสร้างอาชีพเสริมให้กับครัวเรือนนอกเหนือจากการทำการเกษตรหลักของตนเอง โดยแพะเป็นสัตว์เศรษฐกิจชนิดหนึ่งที่เกษตรกรในจังหวัดกระบี่ให้ความสนใจ และนิยมเลี้ยงมากขึ้น เนื่องจากแพะเป็นสัตว์ที่เลี้ยงง่าย สามารถกินอาหารได้หลากหลายไม่ว่าจะเป็นหญ้า ไม้พุ่ม ไม้เลื้อย วัชพืช วัสดุเหลือจากการเกษตร ทำให้ต้นทุนค่าอาหารต่ำอีกทั้งเป็นสัตว์ที่

ทนทานต่อสภาพแวดล้อมต่างๆ และปรับตัวให้เข้ากับสภาวะนั้นๆ ได้เป็นอย่างดีทำให้แพะสามารถเจริญเติบโตและขยายพันธุ์ได้อย่างรวดเร็ว จำหน่ายได้ง่าย เนื่องจากเป็นที่ต้องการของผู้บริโภคในจังหวัดกระบี่และจังหวัดใกล้เคียง

๒) แนวคิดในการก่อตั้ง

- เพื่อเสริมสร้างรายได้ให้กับสมาชิกในกลุ่ม
- เพื่อให้เกิดการพัฒนาอาชีพเกษตรกรในพื้นที่อย่างยั่งยืน
- เพื่อเป็นศูนย์การเรียนรู้ให้ชุมชนใกล้เคียงได้ศึกษาเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป

๓) ความสำเร็จ/อุปสรรคที่ผ่านมา

ความสำเร็จของกลุ่มคือสามารถเลี้ยงแพะและสร้างรายได้ให้กับสมาชิกในกลุ่ม

อุปสรรคของกลุ่มที่ผ่านมา คือ

- ❖ ขาดการปรับปรุงพันธุ์
- ❖ ขาดแคลนอาหารหยาบในบางช่วง
- ❖ สุขภาพแพะไม่ค่อยดี มีปัญหาเจ็บป่วย และตาย
- ❖ ตลาดจำหน่ายไม่แน่นอน
- ❖ ข้อมูลข่าวสารทั้งด้านการผลิต การตลาด มีน้อย
- ❖ การบริโภคเนื้อแพะแม้จะเติบโตขึ้นแต่ยังคงอยู่ในวงจำกัด

๔) ผลลัพธ์

แพะเนื้อ

การวิเคราะห์อุตสาหกรรมและตลาด

๑. สภาวะอุตสาหกรรมและตลาด

๑) สภาวะการแข่งขันในอุตสาหกรรม

แพะเป็นเนื้อสัตว์ที่ประชาชนนิยมบริโภคเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่ประเทศไทยยังไม่สามารถที่จะผลิตแพะได้เพียงพอต่อความต้องการของกลุ่มผู้บริโภคเหล่านี้ ในจังหวัดเองก็มีจำนวนผู้บริโภคเนื้อแพะที่เพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่องเช่นเดียวกัน ในขณะที่เกษตรกรหรือกลุ่มของเกษตรกรที่เลี้ยงแพะนั้น ยังมีไม่มากนักในจังหวัดกระบี่ การแข่งขันของของตลาดแพะในจังหวัดกระบี่และในประเทศไทยจึงยังไม่ค่อยสูงมากนักจึงถือเป็นโอกาสของกลุ่มที่ดำเนินกิจกรรมของกลุ่ม

๒) การเข้ามาของคู่แข่งรายใหม่

การเข้ามาของผู้ที่จะเลี้ยงแพะอาจจะเข้ามาได้ไม่ยากนัก แต่อย่างไรก็ตาม การเลี้ยงแพะต้องใช้ประสบการณ์และความเชี่ยวชาญในการเลี้ยง ซึ่งอาจป้องกันไม่ให้คู่แข่งราย

ใหม่เข้ามาในตลาดได้ง่ายนัก ขณะเดียวกันตลาดเนื้อแพะยังมีผู้บริโภคที่ต้องการเป็นจำนวนมาก แม้จะมีคู่แข่งเข้ามาในตลาดก็ไม่ส่งผลกระทบต่อกิจการของกลุ่มมากนัก

๓) สินค้าทดแทน

เนื้อสัตว์หลายๆ ชนิด เช่น เนื้อวัว เนื้อแกะ เนื้อปลา เป็นต้น สามารถทดแทนเนื้อแพะได้ แต่อย่างไรก็ตาม ผู้บริโภคที่นิยมบริโภคเนื้อแพะจะมีความพึงพอใจในรสชาติของเนื้อแพะแม้จะมีเนื้อสัตว์ชนิดอื่นทดแทนก็อาจส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจบริโภคเนื้อแพะไม่มากนัก

๔) อำนาจต่อรองของผู้จำหน่าย

ผู้จำหน่ายวัตถุดิบในการเลี้ยงแพะ ค่าพันธุ์แพะ ค่าอาหาร ค่ายารักษาโรค และวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการเลี้ยงแพะนั้นมีแหล่งจำหน่ายหลายราย จึงทำให้ทางกลุ่มสามารถเลือกซื้อได้ และทางกลุ่มมีการซื้อหาในลักษณะของกลุ่มซึ่งเป็นการซื้อในปริมาณที่มากจึงทำให้กลุ่มสามารถเจรจาต่อรองราคาได้ ทั้งนี้กลุ่มปัจจัยการผลิตที่ทางกลุ่มไม่สามารถเจรจาต่อรองราคาได้คือการจัดซื้อพันธุ์แพะเพื่อมาเลี้ยงไม่จะเป็นพ่อพันธุ์รวมไปถึงแพะหนุ่มเพื่อนำมาเลี้ยงต่อล้วนมีราคาค่อนข้างสูงและมีกลุ่มผู้จำหน่ายน้อยรายจึงไม่สามารถต่อรองราคาได้มากนัก อย่างไรก็ตามในเรื่องดังกล่าวนี้ทางกลุ่มได้มีแผนการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาในระยะยาวไว้แล้ว คือการขยายพันธุ์แพะเอง

๕) อำนาจต่อรองของผู้ซื้อ

กลุ่มผู้บริโภคเนื้อแพะในจังหวัดกระบี่และจังหวัดใกล้เคียงยังเติบโตต่อเนื่อง ในขณะที่กลุ่มผู้เลี้ยงยังไม่มากนัก ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้บริโภคได้ทั้งหมด จึงทำให้กลุ่มมีอำนาจต่อรองราคาต่อกลุ่มของผู้ซื้อซึ่งถือเป็นโอกาสของกลุ่ม

๒. การแบ่งส่วนตลาดและส่วนแบ่งทางการตลาด

การแบ่งส่วนตลาดจะแบ่งตามลักษณะประชากรศาสตร์และภูมิศาสตร์ ดังนี้

ด้านประชากรศาสตร์

- ๑) ผู้นิยมการบริโภคเนื้อแพะ
- ๒) กลุ่มผู้บริโภคทั่วไป

ด้านภูมิศาสตร์

- ๑) กลุ่มผู้บริโภคในจังหวัดกระบี่
- ๒) กลุ่มผู้บริโภคจังหวัดใกล้เคียงรวมทั้งจังหวัดอื่นๆ ทั่วทุกภาคของประเทศ
- ๓) ตลาดต่างประเทศ

๓. แนวโน้มทางการตลาด

ตลาดเนื้อแพะยังเติบโตได้ดีในอนาคตทั้งตลาดในจังหวัดกระบี่และจังหวัดใกล้เคียง ตลอดจนจังหวัดอื่นๆ ในประเทศไทย ก็มีความนิยมบริโภคเนื้อแพะเพิ่มมากขึ้น และอีกตลาดที่สำคัญคือ ตลาดต่างประเทศที่มีแนวโน้มเติบโตเพิ่มมากขึ้นเช่นเดียวกัน

๔. ตลาดเป้าหมาย

- ๑) กลุ่มผู้บริโภคในจังหวัดกระบี่
- ๒) กลุ่มผู้บริโภคในจังหวัดใกล้เคียงตลอดจนทุกจังหวัดทั่วทุกภาคของประเทศ
- ๓) ตลาดต่างประเทศ

๕. ลักษณะทั่วไปของลูกค้า

- ๑) ผู้นิยมการบริโภคเนื้อแพะ
- ๒) กลุ่มผู้บริโภคทั่วไป

๖. คู่แข่งขัน

คู่แข่งทางตรง คือ เกษตรกรหรือผู้เลี้ยงแพะในจังหวัดกระบี่

คู่แข่งทางอ้อม คือ เกษตรกรหรือผู้เลี้ยงแพะจากจังหวัดต่างๆ และเกษตรกรหรือผู้เลี้ยงสัตว์ประเภทอื่นๆ

การวิเคราะห์ปัจจัยของธุรกิจ SWOT

จุดแข็ง

- ๑) สมาชิกมีความเข้มแข็ง
- ๒) สภาพพื้นที่มีความเหมาะสมในการเลี้ยงแพะเนื้อ
- ๓) มีพืชอาหารแพะตามธรรมชาติและหลากหลาย
- ๔) สมาชิกในกลุ่มมีศักยภาพในการเลี้ยงแพะ
- ๕) ได้รับผลตอบแทนเร็วและสูงสามารถสร้างรายได้ตลอดปี
- ๖) สามารถเลี้ยงได้ในสวนปาล์มน้ำมันและสวนยางพารา
- ๗) แพะขยายพันธุ์ได้เร็วและอายุการเลี้ยงสั้น
- ๘) มูลแพะเป็นผลพลอยได้ นำมาใช้ในการปลูกพืชช่วยลดต้นทุนแทนการใช้ปุ๋ยเคมี
- ๙) เป็นอาชีพที่มีความเสี่ยงน้อยและสอดคล้องกับวิถีชีวิตของสมาชิกในกลุ่ม
- ๑๐) เนื้อแพะสามารถนำไปแปรรูปอาหารได้หลายรูปแบบ

จุดอ่อน

- ๑) สมาชิกในกลุ่มขาดแคลนเงินทุน
- ๒) พ่อพันธุ์แม่พันธุ์แพะยังไม่มีคุณภาพ
- ๓) สมาชิกในกลุ่มยังขาดองค์ความรู้ในการเลี้ยงแพะ เช่น การดูแลสุขภาพ, การผสมเทียม
- ๔) การแปรรูปและการบริโภคเนื้อแพะยังไม่เป็นที่แพร่หลายเท่าที่ควร
- ๕) อาหารชั้นที่ใช้สำหรับการเลี้ยงแพะมีราคาสูง ทำให้ต้นทุนการเลี้ยงสูง
- ๖) การจำหน่ายแพะยังคงต้องผ่านพ่อค้าคนกลางเป็นส่วนใหญ่ ทำให้เกษตรกรผู้เลี้ยงแพะไม่มีอำนาจในการต่อรองราคา
- ๗) ปริมาณการเลี้ยงของสมาชิกในกลุ่มมีปริมาณไม่มากนัก ไม่อาจกำหนดราคาขาย
- ๘) ขาดข้อมูลข่าวสารด้านแหล่งผลิตและแหล่งซื้อขายแพะ
- ๙) อาหารแพะไม่เพียงพอในช่วงฤดูแล้ง

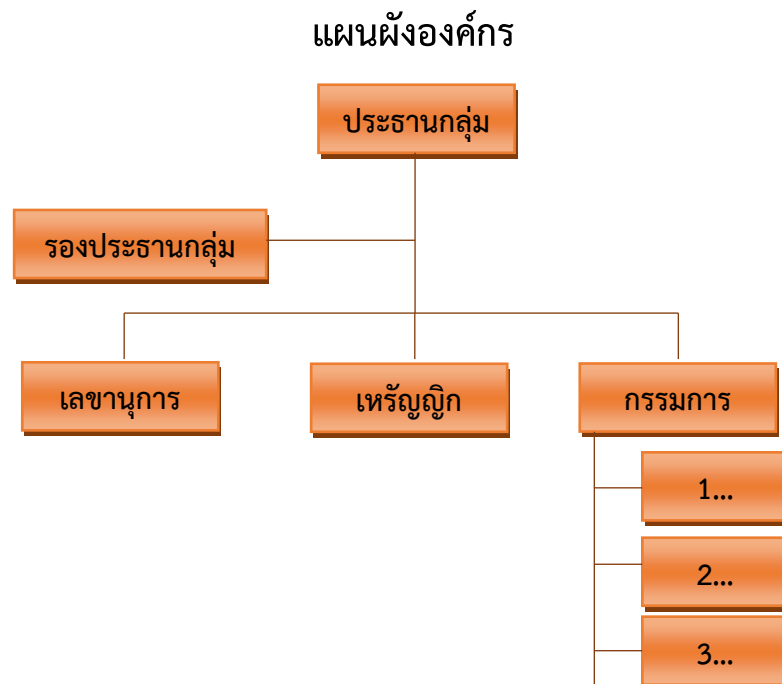
- ๑๐) สมาชิกยังขาดความรู้ด้านการจัดการฟาร์ม ทำให้ได้ผลผลิตในระดับต่ำ
- ๑๑) ข้อมูลข่าวสารเรื่องแพะมีน้อยทำให้สมาชิกขาดความรู้ในการเลี้ยง
- ๑๒) เจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีความรู้เรื่องแพะอย่างแท้จริงในพื้นที่มีน้อยมาก
- ๑๓) ผู้บริโภคยังบริโภคเนื้อแพะในปริมาณน้อย เมื่อเทียบกับเนื้อสัตว์ชนิดอื่น

โอกาส

- ๑) หน่วยงานรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์กรอื่นๆ มีนโยบายส่งเสริม สนับสนุนช่วยเหลือการเลี้ยงแพะ
- ๒) มีการผลักดันให้แพะเป็นสัตว์เศรษฐกิจของจังหวัดกระบี่
- ๓) ในจังหวัดมีประชากรที่เป็นชาวมุสลิม ซึ่งนิยมการบริโภคเนื้อแพะ

อุปสรรค

- ๑) สภาพอากาศมีฝนตกชุก ค่อนข้างชื้น ส่งผลต่อสุขภาพแพะ เช่น เป็นหวัด ปอดบวม ฯลฯ
- ๒) ขาดการตรวจสอบสุขภาพแพะประจำปีและสม่ำเสมอ
- ๓) ขาดโรงชำแหละที่ได้มาตรฐานของกรมปศุสัตว์

เป้าหมายธุรกิจ

- ๑) เป้าหมายระยะสั้น ทำให้ผลผลิตของกลุ่มเป็นที่รู้จักและกลุ่มมีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างน้อยครัวเรือนละ ๒๐,๐๐๐ บาท ต่อปี ในปี พ.ศ. ๒๕๖๑
- ๒) เป้าหมายระยะกลาง แปรรูปผลิตภัณฑ์จากเนื้อแพะให้มีความหลากหลาย
- ๓) เป้าหมายระยะยาว ขยายตลาดให้ครอบคลุมทั่วประเทศ

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

- ๑) สมาชิกในกลุ่มมีประสบการณ์ในการเลี้ยงแพะ
- ๒) สภาพพื้นที่ในชุมชนมีความเหมาะสมในการเลี้ยง
- ๓) แหล่งอาหารตามธรรมชาติอุดมสมบูรณ์
- ๔) การเลี้ยงแพะสอดคล้องกับวิถีการใช้ชีวิตของคนในชุมชน

แผนการตลาด

๑. เป้าหมายทางการตลาด

- ๑) สร้างการรับรู้ในสินค้าให้เกิดกลุ่มลูกค้าเป้าหมาย
- ๒) สร้างยอดขายให้เป็นไปตามเป้าหมาย
- ๓) สร้างความพึงพอใจสูงสุดให้แก่ผู้บริโภค

๒. การกำหนดลูกค้าเป้าหมาย

- ๑) กลุ่มลูกค้าที่นิยมบริโภคเนื้อแพะ
- ๒) กลุ่มผู้บริโภคทั่วไป

๓. กลยุทธ์ทางการตลาด

๑) กลยุทธ์ด้านผลิตภัณฑ์

- เน้นผลผลิตที่หลากหลายรูปแบบ มีการแปรรูปเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคทุกเพศทุกวัย
- รักษาคุณภาพและมาตรฐานของเนื้อแพะ

๒) กลยุทธ์ด้านราคา

- กำหนดราคาให้สูงกว่าเนื้อสัตว์อื่น เนื่องจากจำนวนการเลี้ยงแพะมีน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับเนื้อสัตว์อื่น เช่น โค ไก่ และปริมาณการบริโภคเนื้อแพะในจังหวัดกระบี่ยังมีสูงกว่าปริมาณแพะที่ผลิตได้
- กำหนดราคาที่ขึ้นกับต้นทุน ต้นทุนในการเลี้ยงแพะมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาจึงควรมีการปรับราคาจำหน่ายให้สอดคล้องกับต้นทุนในช่วงต่างๆ

๔. กลยุทธ์ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย

- การจำหน่ายโดยตรงให้ผู้บริโภค การจำหน่ายเนื้อแพะหรือผลิตภัณฑ์จากแพะโดยไม่ผ่านตัวแทนหรือคนกลางสามารถสร้างกำไรให้กลุ่มได้มากกว่าการขายผ่านตัวแทนหรือพ่อค้าคนกลาง
- การจำหน่ายผ่านตัวแทนหรือพ่อค้าคนกลางลักษณะดังกล่าวทำให้กลุ่มได้รับกำไรน้อยแต่กลุ่มสามารถขายแพะได้รวดเร็วและในปริมาณที่เพิ่มขึ้น

๕. กลยุทธ์ด้านส่งเสริมการตลาด

- การสร้างเครือข่าย เป็นการสร้างเครือข่ายตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ ของการผลิตแพะเนื้อ
- การประชาสัมพันธ์ เป็นการนำเสนอให้ผู้บริโภคเห็นประโยชน์และหันมาบริโภค เนื้อแพะ และผลิตภัณฑ์จากเนื้อแพะเพิ่มมากขึ้น

แผนการผลิต

๑. ขั้นตอนการผลิต

๒. ต้นทุนการผลิต

ต้นทุนการเลี้ยงแพะขุน (ต่อครัวเรือน)

รายการ	จำนวน	ราคาต่อหน่วย	จำนวนเงิน
พันธุ์แพะ น้ำหนัก ๑๓ กก.	๑๐	๑,๘๒๐	๑๘,๒๐๐
ค่าอาหารข้น	๑๐	๗๒๐	๗,๒๐๐
ค่าอาหารหยาบ	๑๐	๒๕๗	๒,๕๗๐
ค่ายารักษา	๑๐	๔๐	๔๐๐
รวมต้นทุน			๒๘,๓๗๐

ต้นทุนการเลี้ยงแพะขุน (ต่อกลุ่ม)

รายการ	จำนวน	ราคาต่อหน่วย	จำนวนเงิน
พันธุ์แพะ น้ำหนัก ๑๓ กก.	๒๐๐	๑,๘๒๐	๓๖๔,๐๐๐
ค่าอาหารข้น	๑๐	๗๒๐	๑๔๔,๐๐๐
ค่าอาหารหยาบ	๑๐	๒๕๗	๕๑,๔๐๐
ค่ายารักษา	๑๐	๔๐	๘,๐๐๐
รวมต้นทุน			๕๖๗,๔๐๐

แผนการเงิน

ตารางประมาณการ งบกำไร-ขาดทุน ต่อรุ่น (๑๒๐ วัน) (ต่อครัวเรือน)

รายการ	จำนวนเงิน
ยอดขาย	๔๖,๒๐๐
ต้นทุนการผลิต	๒๘,๓๗๐
ค่าพันธุ์แพะ	๑๘,๒๐๐
ค่าอาหารข้น	๗,๒๐๐
ค่าอาหารหยาบ	๒,๕๗๐
ค่ายารักษาโรค	๔๐๐
กำไรขั้นต้น	๑๗,๘๓๐

ตารางประมาณการ งบกำไร-ขาดทุน ต่อปี(ต่อครัวเรือน)

รายการ	จำนวนเงิน
ยอดขาย	๑๓๘,๖๐๐
ต้นทุนการผลิต	๘๕,๑๑๐
ค่าพันธุ์แพะ	๕๔,๖๐๐
ค่าอาหารข้น	๒๑,๖๐๐
ค่าอาหารหยาบ	๗,๗๑๐
ค่ายารักษาโรค	๑,๒๐๐
กำไรขั้นต้น	๕๓,๔๙๐

ตารางประมาณการ งบกำไร-ขาดทุน ๔ ปี(ต่อครัวเรือน)

รายการ	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
	(๑๐ ตัว)	(๑๕ ตัว)	(๒๐ ตัว)	(๒๕ ตัว)
ยอดขาย	๑๓๘,๖๐๐	๒๐๗,๙๐๐	๒๗๗,๒๐๐	๓๔๖,๕๐๐
ต้นทุนการผลิต	๘๕,๑๑๐	๑๒๗,๖๖๕	๑๗๐,๒๒๐	๒๑๒,๗๗๕
ค่าพันธุ์แพะ	๕๔,๖๐๐	๘๑,๙๐๐	๑๐๙,๒๐๐	๑๓๖,๕๐๐
ค่าอาหารข้น	๒๑,๖๐๐	๓๒,๔๐๐	๔๓,๒๐๐	๕๔,๐๐๐
ค่าอาหารหยาบ	๗,๗๑๐	๑๑,๕๖๕	๑๕,๔๒๐	๑๙,๒๗๕
ค่ายารักษาโรค	๑,๒๐๐	๑,๘๐๐	๒,๔๐๐	๓,๐๐๐
กำไรขั้นต้น	๕๓,๔๙๐	๘๐,๒๓๕	๑๐๖,๙๘๐	๑๓๓,๗๒๕

ตารางประมาณการ งบกำไร-ขาดทุน ต่อรุ่น (๑๒๐ วัน)(ต่อกลุ่ม)

รายการ	จำนวนเงิน
ยอดขาย	๙๒๔,๐๐๐
ต้นทุนการผลิต	๕๖๗,๔๐๐
ค่าพันธุ์แพะ	๓๖๔,๐๐๐
ค่าอาหารชั้น	๑๔๔,๐๐๐
ค่าอาหารหยาบ	๕๑,๔๐๐
ค่ายารักษาโรค	๘,๐๐๐
กำไรขั้นต้น	๓๕๖,๖๐๐

ตารางประมาณการ งบกำไร-ขาดทุน ต่อปี (ต่อกลุ่ม)

รายการ	จำนวนเงิน
ยอดขาย	๒,๗๗๒,๐๐๐
ต้นทุนการผลิต	๑,๗๐๒,๒๐๐
ค่าพันธุ์แพะ	๑,๐๙๒,๐๐๐
ค่าอาหารชั้น	๔๓๒,๐๐๐
ค่าอาหารหยาบ	๑๕๔,๒๐๐
ค่ายารักษาโรค	๒๔,๐๐๐
กำไรขั้นต้น	๑,๐๖๙,๘๐๐

ตารางประมาณการ งบกำไร-ขาดทุน ๔ ปี (ต่อกลุ่ม)

รายการ	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
	(๒๐๐ ตัว)	(๓๐๐ ตัว)	(๔๐๐ ตัว)	(๕๐๐ ตัว)
ยอดขาย	๒,๗๗๒,๐๐๐	๔,๑๕๘,๐๐๐	๕,๕๔๔,๐๐๐	๖,๙๓๐,๐๐๐
ต้นทุนการผลิต	๑,๗๐๒,๒๐๐	๒,๕๕๓,๓๐๐	๓,๔๐๔,๔๐๐	๔,๒๕๕,๕๐๐
ค่าพันธุ์แพะ	๑,๐๙๒,๐๐๐	๑,๖๓๘,๐๐๐	๒,๑๘๔,๐๐๐	๒,๗๓๐,๐๐๐
ค่าอาหารชั้น	๔๓๒,๐๐๐	๖๔๘,๐๐๐	๘๖๔,๐๐๐	๑,๐๘๐,๐๐๐
ค่าอาหารหยาบ	๑๕๔,๒๐๐	๒๓๑,๓๐๐	๓๐๘,๔๐๐	๓๘๕,๕๐๐
ค่ายารักษาโรค	๒๔,๐๐๐	๓๖,๐๐๐	๔๘,๐๐๐	๖๐,๐๐๐
กำไรขั้นต้น	๑,๐๖๙,๘๐๐	๑,๖๐๔,๗๐๐	๒,๑๓๙,๖๐๐	๒,๖๗๔,๕๐๐

โครงการจัดทำแผนพัฒนาเกษตรกรรมตำบลเป็นเกษตรอุตสาหกรรม

หลักการและเหตุผล

ตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติสภาเกษตรกรแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ มีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนสิทธิและการมีส่วนร่วมของเกษตรกร ในการกำหนดนโยบายและการวางแผนพัฒนาเกษตรกรรมอย่างเป็นระบบ เพื่อให้รัฐรักษาเสถียรภาพด้านราคาและความมั่นคงในอาชีพเกษตรกร เพิ่มศักยภาพและยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรให้ดีขึ้นทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ สภาเกษตรกรแห่งชาติได้ดำเนินการจัดทำแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรม ผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสียในพื้นที่จากระดับล่างสู่บน มีการจัดทำแผนพัฒนาเกษตรกรรมตั้งแต่ในระดับ ตำบล อำเภอ จังหวัด เป็นลำดับจนเป็นแผนพัฒนาเกษตรกรรมในระดับประเทศ ในการจัดทำแผนพัฒนาเกษตรกรรมดังกล่าวนี้ มุ่งเน้นให้ความสำคัญตั้งแต่ระดับหมู่บ้าน เพราะถือเป็นจุดเริ่มต้นของปัญหาและความต้องการในการพัฒนาในทุกเรื่อง ทุกสาขา ทั้งในภาคการเกษตรและนอกภาคการเกษตร ข้อมูลปัญหาความต้องการต่างๆ ที่ได้จากพื้นที่เหล่านี้ ถือเป็นข้อมูลจริงที่เกิดจากปัญหาความเดือดร้อนของเกษตรกรโดยตรง ในเรื่องที่มีความเร่งด่วนสภาเกษตรกรแห่งชาติได้ให้ความสำคัญและเร่งนำเสนอรัฐบาลในลักษณะข้อเสนอเชิงนโยบาย และพบว่าปัญหาต่างๆ ส่วนใหญ่ยังไม่ได้รับการแก้ไข ดังนั้น ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ สภาเกษตรกรแห่งชาติ จึงได้หยิบยกเรื่องการจัดทำแผนพัฒนาเกษตรกรรมระดับตำบลขึ้นมาดำเนินการอีกครั้ง โดยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนให้ชุมชนร่วมมือกันแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง ส่งเสริมการจัดทำแผนพัฒนาเกษตรกรรมในการพัฒนาแก้ไขปัญหาาร่วมกันในรูปแบบของการจัดการตนเอง พัฒนาเกษตรกรให้มีความรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถจัดทำแผนพัฒนาร่วมกัน นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างการเกษตร และสร้างเครือข่ายองค์กรเกษตรกร เชื่อมโยง และพัฒนาความร่วมมือในด้านการผลิตทางเกษตรกรรม การแปรรูป การตลาด และการบริโภคเพื่อการยังชีพระหว่างเครือข่ายเครือข่ายเกษตรกรกับภาครัฐ และภาคเอกชน โดยมุ่งเน้นดำเนินการใน ๕ เรื่องหลักให้บังเกิดผลแก้ปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรม ประกอบด้วย ปัญหาหนี้สิน ปัญหาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ปัญหาที่ดินทำกิน ปัญหาราคาสินค้าเกษตร เรื่องสวัสดิการเกษตรกร สิทธิเกษตรกรและการไม่ได้รับความเป็นธรรม

แนวทางหนึ่งของการแก้ไขปัญหาการเกษตรนั้น ต้องมีการดำเนินงานในลักษณะของการรวมกลุ่ม และการส่งเสริมพัฒนากลุ่มให้มีความเข้มแข็ง พึ่งตนเองได้ ส่งเสริมให้มีการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ในลักษณะของเกษตรอุตสาหกรรม หรือ SMEs เกษตร ซึ่งการที่จะพัฒนาสู่ความเข้มแข็งในระดับนั้นได้ จำเป็นต้องสนับสนุนให้กลุ่มหรือชุมชนมีแผนปฏิบัติงาน มีเป้าหมายที่ชัดเจน มีข้อมูลที่ครบถ้วนถูกต้อง และเป็นปัจจุบัน เพื่อใช้ในการวางแผน และสร้างคนในชุมชนหรือกลุ่มองค์กร ให้มีความรู้ความเข้าใจ มีความสามารถในการจัดทำแผนงาน

กำหนดวิธีการ เป้าหมายการดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อเป็นพลังขับเคลื่อนที่สำคัญให้กับ เศรษฐกิจฐานรากระดับตำบลอย่างยั่งยืน ซึ่งจะสอดคล้องเป็นไปตามยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ดังนั้น ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ สภาเกษตรกรแห่งชาติ จึงกำหนดนโยบายให้สภาเกษตรกร จังหวัดจัดทำแผนพัฒนาเกษตรกรรมตำบลเป็นเกษตรอุตสาหกรรม

วัตถุประสงค์โครงการ

- ๑.๑ เพื่อพัฒนาเกษตรกรให้มีความรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถจัดทำแผนพัฒนา
ร่วมกัน นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างทางการเกษตร
- ๑.๒ จัดตั้งองค์กรเกษตรกรรายสินค้าเกษตรในพื้นที่ตำบลเป้าหมาย ซึ่งจะเป็นสินค้าเกษตร
ชนิดใหม่ในพื้นที่หรือพัฒนาแก้ไขสินค้าเกษตรเดิม และเชื่อมโยงเครือข่าย
- ๑.๓ ปรับปรุงระบบการผลิตและการตลาดสินค้าเกษตรของเกษตรกรในตำบล โดยอาศัย
แผนพัฒนาเกษตรกรรม การบริหารจัดการ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม เป็น
เครื่องมือสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรตลอดห่วงโซ่มูลค่า (value chain)
ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ ในรูปแบบเกษตรอุตสาหกรรม และ SMEs เกษตร
เปลี่ยนแปลงจากเกษตรแบบดั้งเดิมเป็นเกษตรสมัยใหม่เน้นบริหารจัดการและ
เทคโนโลยี สร้างเกษตรกรให้เป็นผู้ประกอบการ

เป้าหมายโครงการ

สภาเกษตรกรแห่งชาติกำหนดให้สภาเกษตรกรจังหวัดจัดทำแผนพัฒนาเกษตรกรรม
ตำบลเป็นเกษตรอุตสาหกรรม อำเภอละ ๑ ตำบล ทั้งนี้ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ สภาเกษตรกร
จังหวัดกระบี่ จัดทำแผนพัฒนาเกษตรกรรมตำบลรวมเสร็จสิ้น จำนวน ๘ ตำบล คงเหลือ ๔๕ ตำบล
จึงกำหนดตำบลเป้าหมายในการจัดทำแผนพัฒนาเกษตรกรรมตำบลเป็นเกษตรอุตสาหกรรม ดังนี้

๑. ปี ๒๕๖๐ อำเภอละ ๑-๒ ตำบล รวม ๑๒ ตำบล
๒. ปี ๒๕๖๑ อำเภอละ ๑-๒ ตำบล รวม ๑๒ ตำบล
๓. ปี ๒๕๖๒ อำเภอละ ๑-๒ ตำบล รวม ๑๒ ตำบล
๔. ปี ๒๕๖๓ อำเภอละ ๑-๒ ตำบล รวม ๙ ตำบล

ตำบลเป้าหมายการจัดทำแผนพัฒนาเกษตรกรรมตำบลเป็นเกษตรอุตสาหกรรม

ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ จำนวน ๑๒ ตำบล ได้แก่

๑. อำเภอเมือง	ตำบล กระบี่น้อย
	ตำบล เขาคราม
๒. อำเภอเหนือคลอง	ตำบล เหนือคลอง
	ตำบล เกาะศรีบอยา

๓. อำเภอลำทับ	ตำบล ดินอุดม
๔. อำเภอคลองท่อม	ตำบล ห้วยห้วยน้ำขาว ตำบล เพหลา
๕. อำเภอเขาพนม	ตำบล เขาพนม
๖. อำเภอเกาะลันตา	ตำบล คลองยาง
๗. อำเภออ่าวลึก	ตำบลอ่าวลึกเหนือ ตำบลอ่าวลึกใต้
๘. อำเภอปลายพระยา	ตำบลเขาเขน

ขั้นตอน / วิธีการดำเนินโครงการ

๑. ประชุมคณะผู้ปฏิบัติงานสภาเกษตรกรระดับอำเภอ พิจารณาคัดเลือกตำบลที่มีศักยภาพ สมัครงใจ และพร้อมที่จะทำการปรับปรุง/เปลี่ยนแปลงชุมชน อำเภอละ ๑ ตำบล พร้อมทั้งเสนอชื่อบุคคลหมู่บ้านละ ๒ คน ร่วมเป็นทีมวิทยากรกระบวนการ

๒. จัดเวทีรับฟังความคิดเห็นเกษตรกรตำบลที่จัดทำแผนฯ พร้อมทั้งอบรมให้ความรู้ ชักซ้อมแนวคิด เทคนิค วิธีการจัดทำแผนฯ แก่ทีมวิทยากรกระบวนการ รวมทั้งชักซ้อมการดำเนินงานทำความเข้าใจในรายละเอียดวัตถุประสงค์ ความจำเป็น ความสำคัญ ของการจัดทำแผนพัฒนาอาชีพ เพื่อเพิ่มรายได้ให้แก่เกษตรกร และแนวทางในการสำรวจ/เก็บรวบรวมข้อมูลที่สำคัญเกี่ยวข้องกับการเกษตรในตำบล ได้แก่ แหล่งน้ำ หนี้สิน ที่ดินทำกิน สวัสดิการและสิทธิเกษตรกร ราคาสินค้าเกษตร จำนวนเกษตรกร อาชีพการเกษตรที่ทำรายได้/รายจ่าย การแปรรูป การตลาด ปัจจัยพื้นฐานทางการเกษตรในพื้นที่

๓. รวบรวมข้อมูลที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรในตำบล โดยการประสานงานจากหน่วยที่เกี่ยวข้อง

๔. ดำเนินการจัดทำแผนธุรกิจองค์กรเกษตรรายสินค้าเกษตร ที่ตัวแทนเกษตรกรในพื้นที่ กำหนดให้เป็นองค์กรเกษตรกรสู่เกษตรอุตสาหกรรม

๕. สำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัดกระบี่ วิเคราะห์ สรุปผล ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจเกษตรกรในพื้นที่ตำบลจัดทำแผน และข้อมูลที่ได้รับจากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

๖. จัดเวทีประชาพิจารณ์ร่างแผนฯ เพื่อรับฟังความคิดเห็นข้อเสนอแนะของเกษตรกรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในเรื่อง แหล่งน้ำ หนี้สิน ที่ดินทำกิน สวัสดิการและสิทธิเกษตรกร ร่วมกันวิเคราะห์ปัญหา กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ/กิจกรรม หน่วยงานรับผิดชอบดำเนินการ

กิจกรรมสร้างความเข้มแข็งแก่เกษตรกรและองค์กรเกษตรกรรายอาชีพตามแนวทางเกษตร อุตสาหกรรม

เป็นการต่อยอด การแปรรูปสินค้าเกษตร ในการแก้ปัญหาราคาสินค้าเกษตร ตาม
กิจกรรมจัดทำแผนพัฒนาเกษตรกรรมระดับตำบล เพื่อให้มีการพัฒนาไปสู่เกษตรอุตสาหกรรม หรือ
SMEs เกษตร ดังนี้

๑ รวบรวมข้อมูลตำบลที่ได้จัดทำแผนพัฒนาเกษตรกรรมระดับตำบลแล้วเสร็จ มี
การจัดทำแผนพัฒนาหรือการแก้ไขปัญหารายสินค้า มีการรวมกลุ่ม/องค์กรเกษตรกรรายสินค้าทำการ
แปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มแล้ว และมีความสามารถ ความเป็นไปได้ที่จะต่อยอดพัฒนาไปสู่เกษตร
อุตสาหกรรม SMEs เกษตร ในอัตราส่วนร้อยละ ๑๗ ของตำบลที่ได้จัดทำแผนพัฒนาเกษตรกรรมระดับ
ตำบลปีที่ผ่านมา เพื่อให้การสนับสนุน ส่งเสริมเป็นเกษตรอุตสาหกรรม เตรียมเสนอสภาเกษตรกร
จังหวัดพิจารณา

๒ จัดประชุมสมาชิกองค์กรเกษตรกรรายชนิดสินค้า ที่จัดตั้งขึ้นตามแผนพัฒนา
เกษตรกรรมระดับตำบลปีที่ผ่านมา ในกลุ่มที่มีความสนใจ มีความพร้อม มีศักยภาพ ต้องการพัฒนา
ยกระดับการดำเนินงานไปสู่เกษตรอุตสาหกรรม หรือ SMEs เกษตร โดยอาจมีบุคคลที่เกี่ยวข้องเข้า
ร่วมประชุมเช่น ผู้ปกครองท้องถิ่น, ผู้บริหารท้องถิ่น, สถาบันการศึกษา, ธ.ก.ส., ประธานกองทุน
หมู่บ้านเพื่อประสานความร่วมมือ ปรีกษาหรือสอบถามความเป็นไปได้ของการดำเนินโครงการ โดยมี
หัวข้อการประชุมที่สำคัญ เช่น

๑) ขอความเห็นชอบที่ประชุมในการยกระดับการดำเนินงานขององค์กรไปสู่เกษตร
อุตสาหกรรม หรือ SMEs เกษตร โดยนำเสนอเหตุผลความจำเป็น ข้อดี ข้อเสีย ประกอบการพิจารณา

๒) พิจารณาเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมที่จะนำมาใช้เพื่อการแปรรูปสร้างมูลค่าเพิ่ม ใน
กรณีที่ยังไม่มีเทคโนโลยี นวัตกรรม หรือรูปแบบการดำเนินงานที่ชัดเจน สามารถติดต่อขอข้อมูล
คำแนะนำได้ที่ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ หรือสถาบันการศึกษาที่มีการวิจัยในเรื่องที่
ต้องการ หรือค้นหาได้จากเว็บไซต์ www.tnrr.in.th

๓ รวบรวมรายละเอียดองค์กรเกษตรกรรายชนิดสินค้าทั้งหมดที่มีความพร้อม และ
สมาชิกกลุ่มมีมติให้ดำเนินการ เสนอสภาเกษตรกรจังหวัดคัดเลือกในกรณีมีจำนวนมากเกินกว่าที่จะ
ดำเนินการได้ พร้อมกับการขออนุมัติดำเนินโครงการ/กิจกรรม

อนึ่ง หากไม่มีองค์กรเกษตรกรที่จัดตั้งตามแผนพัฒนาเกษตรกรรมระดับตำบลปีที่
ผ่านมา ในตำบลใดมีความเหมาะสม ให้พิจารณาคัดเลือกจากกลุ่มองค์กรอื่นที่มีความสนใจ มีความ
พร้อม มีศักยภาพ และต้องการยกระดับการพัฒนาเข้าร่วมโครงการได้

๔ จัดประชุมเชิงปฏิบัติการสมาชิกองค์กรเกษตรกรรายชนิดสินค้า เพื่อดำเนินการ
จัดทำแผนงานทั้งด้านเทคโนโลยี ด้านการบริหารองค์กร ด้านการดำเนินธุรกิจ และด้านการเงินการ

ลงทุน ร่วมกับผู้ประกอบการท้องถิ่น,ผู้บริหารท้องถิ่น, สถาบันการศึกษา, ฅ.ก.ส., ปรธานกองทุนหมู่บ้าน, ผู้ประกอบการธุรกิจ, สมาคม SME ไทย, เครือข่ายประชารัฐ รวมทั้งผู้เกี่ยวข้องอื่นๆ

๕ สกจ. ช่วยประสานงานนำเสนอแผนการลงทุน แผนการดำเนินธุรกิจ เพื่อขอรับการสนับสนุนเงินทุนต่อแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม เช่น หน่วยงาน องค์กร หรือสถาบันการเงินในการให้การสนับสนุน

๖ แนะนำ ช่วยเหลือ ให้ดำเนินการตามแผนงานที่กำหนดโดยเคร่งครัด เกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์กร หลังจากได้รับเงินอนุมัติเงินสนับสนุนการลงทุนแล้ว

๗ สภาเกษตรกรจังหวัด และสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัดติดตามให้คำแนะนำ และประสานสนับสนุนการดำเนินธุรกิจ/กิจกรรม องค์กร เป็นระยะๆ

๘ สำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัดจัดทำรายงานสรุปผลการดำเนินงานเสนอ สภาเกษตรกรจังหวัดและสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ

ภาพกิจกรรม การรับฟังความคิดเห็นปัญหาเกษตรกร และคัดเลือกตำบล
ขับเคลื่อนสู่เกษตรอุตสาหกรรม

ภาพกิจกรรม การจัดทำแผนธุรกิจองค์กรเกษตรกรรายสินค้าเกษตรเพื่อพัฒนา
สู่เกษตรอุตสาหกรรม
(กลุ่มวิสาหกิจชุมชนผู้เลี้ยงแพะบ้านเขาตั้ง)

ภาพกิจกรรม การจัดทำประชาพิจารณ์ร่างแผนพัฒนาเกษตรกรรมตำบล เป็นเกษตรอุตสาหกรรม

แผนงาน/โครงการ ภายใต้ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานภาคการเกษตร ด้านแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรและคุ้มครองพื้นที่การเกษตร การออกเอกสารสิทธิ์ในที่ดินทำกินให้แก่เกษตรกร

กลยุทธ์ที่ ๑ จัดสรรแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรในหมู่บ้านที่ขาดแคลน สร้างแหล่งกักเก็บน้ำใหม่ ขยายพื้นที่กักเก็บน้ำเพิ่มเติม ขุดลอกคูคลองต้นเงิน

กลยุทธ์ที่๒ จัดทำนโยบายการคุ้มครองพื้นที่ทำการเกษตรของเกษตรกรในตำบลกระปี่น้อย

กลยุทธ์ที่ ๓ เร่งรัดการออกเอกสารสิทธิ์ล่าช้าในที่ดินทำกินเกษตรกร

โครงการ	วัตถุประสงค์	พื้นที่เป้าหมาย	หน่วยงานรับผิดชอบ	แผนการดำเนินการ			
				๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
๑. ขุดลอก ห้วย หนอง คลอง บึง ที่ต้นเงิน	เพิ่มพื้นที่เก็บกักน้ำเพื่อการเกษตร	ม.๕, ม.๖, ม.๗, ม.๘, ม.๑๑, ม.๑๒	เทศบาลตำบลกระปี่น้อย				
๒. ขุดเจาะบ่อบาดาลเพื่อการเกษตร	เพื่อใช้ในการเกษตร	ม.๔, ม.๖, ม.๑๓	สนง. ทรัพยากรน้ำบาดาลเขต ๖ จ.ตรัง				
๓. ฝ่ายกั้นน้ำและคลองส่งน้ำ	เพื่อกักเก็บน้ำไว้ใช้เพื่อการเกษตร	ม.๗	ชลประทานจังหวัดกระบี่ เทศบาลตำบลกระปี่น้อย				
๔. เชื่อมต่อท่อประปาหมู่บ้าน	เพื่อให้เกษตรกรได้มีน้ำใช้	ม.๑, ม.๕, ม.๖, ม.๘	เทศบาลตำบลกระปี่น้อย				
๕. ถนนเพื่อการขนส่งผลผลิตทางการเกษตร	เพื่อขนส่งผลผลิตทางการเกษตร	ม.๔	เทศบาลตำบลกระปี่น้อย				

โครงการ	วัตถุประสงค์	พื้นที่เป้าหมาย	หน่วยงานรับผิดชอบ	แผนการดำเนินการ			
				๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
๖. โครงการพัฒนาระบบน้ำในสวนปาล์มน้ำมัน	แก้ไขปัญหาขาดแคลนน้ำ	ม.๘	ศพก./สนง.เกษตรฯ/ชลประทาน/ สนง.พัฒนาที่ดิน จังหวัดกระบี่				
๗. ผลักดันการออกเอกสารสิทธิ์ในที่ดินทำกินให้แก่เกษตรกร	เพื่อเป็นการแก้ปัญหาการไม่มีเอกสารสิทธิ์ในที่ดินทำกิน	ม.๔, ม.๕, ม.๖, ม.๗, ม.๘ ม.๙, ม.๑๑, ม.๑๓	สภาเกษตรกรจังหวัดกระบี่				
๘. ศึกษาแนวทางการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ร่วมกันระหว่างเกษตรกรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	เพื่อแก้ไขปัญหาเรื่องที่ดินทำกินเกษตรกร	ม.๑๓	สนง. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้อง				

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้สินเกษตรกร ส่งเสริมระบบสวัสดิการเกษตรกร การรักษาสิทธิเกษตรกร และการไม่ได้รับความเป็นธรรมในการประกอบอาชีพเกษตรกร

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมการผลิตเกษตรผสมผสาน การเกษตรทฤษฎีใหม่ ตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์ที่ ๒ สนับสนุนองค์กรเกษตรกร กลุ่มเกษตรกร รณรงค์การออมเงิน ในวัยเด็ก ผู้ใหญ่ ผู้สูงวัย และประชาสัมพันธ์ให้เกษตรกรผู้มีหนี้สินทราบ และสามารถยื่นเรื่องเสนอหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อการแก้ไขปัญหา

กลยุทธ์ที่ ๓ เสนอนโยบายสวัสดิการเกษตรกร ด้านการคุ้มครองสุขภาพเกษตรกรยามชราภาพ

โครงการ	วัตถุประสงค์	พื้นที่เป้าหมาย	หน่วยงานรับผิดชอบ	แผนการดำเนินการ			
				๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
๑.โครงการลดต้นทุนการผลิตของเกษตรกรโดยส่งเสริมการผสมปุ๋ยเคมีใช้เอง	ลดต้นทุนการผลิต	ม.๗, ม.๘	สนง. สหกรณ์จังหวัดกระบี่				
๒. สนับสนุนสินเชื่อเกษตรกรรายย่อย เพื่อประกอบอาชีพเสริม	สร้างรายได้ให้เกษตรกร	ม.๑ – ม.๑๓	สนง. เกษตรจังหวัดกระบี่				
๓. โครงการส่งเสริมการแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่มยางพารา	สร้างรายได้เสริมให้เกษตรกร	ม.๖	สนง. เกษตรจังหวัดกระบี่				

โครงการ	วัตถุประสงค์	พื้นที่เป้าหมาย	หน่วยงานรับผิดชอบ	แผนการดำเนินการ			
				๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
๔. โครงการจัดทำปาล์มน้ำมันคุณภาพ	สร้างรายได้ให้เกษตรกร	ม.๑ – ม.๑๓	สภาเกษตรกรจังหวัดกระบี่				
๕. โครงการส่งเสริมการเลี้ยงไก่ไข่ เพื่อลดรายจ่ายให้เกษตรกร (เลี้ยงในสวนยางและสวนปาล์มน้ำมัน)	สร้างรายได้เสริมให้เกษตรกร	ม.๓, ม.๖, ม.๗, ม.๘, ม.๙, ม.๑๑, ม.๑๒, ม.๑๓	สนง. ปศุสัตว์จังหวัดกระบี่				
๖. โครงการส่งเสริมการเลี้ยงแพะในสวนยางพาราและสวนปาล์มน้ำมัน	สร้างรายได้เสริมให้เกษตรกร	ม.๘	สนง. ปศุสัตว์จังหวัดกระบี่				
๗. โครงการการสร้างโรงฆ่าสัตว์มาตรฐาน	เพิ่มคุณภาพและมาตรฐานของสินค้า	ม.๘	สนง. ปศุสัตว์จังหวัดกระบี่				
๘. โครงการพัฒนาการผลิตปศุสัตว์	เพิ่มคุณภาพและมาตรฐานของสินค้า	ม.๖, ม.๘, ม.๙	สนง. ปศุสัตว์จังหวัดกระบี่ หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง				
๙. โครงการพัฒนาเครือข่ายผู้เลี้ยงโคเนื้อตำบลกระบี่น้อย	สร้างรายได้เสริมให้เกษตรกร	ม.๘	เทศบาลตำบลกระบี่น้อย				

โครงการ	วัตถุประสงค์	พื้นที่เป้าหมาย	หน่วยงานรับผิดชอบ	แผนการดำเนินการ			
				๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
๑๐. โครงการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำมูลค่าสูงเพื่อสร้างอาชีพและรายได้เสริม	สร้างรายได้เสริมให้เกษตรกร	ม.๕, ม.๖, ม.๘, ม.๙, ม.๑๑	สนง. ประมงจังหวัดกระบี่				
๑๑. โครงการศูนย์เรียนรู้ด้านประมง	สร้างองค์ความรู้ให้แก่เกษตรกร	ม.๕, ม.๖, ม.๘, ม.๙	สนง. ประมงจังหวัดกระบี่				
๑๒. โครงการส่งเสริมการปลูกผักและผลไม้เพื่อสร้างรายได้เสริมและความมั่นคงด้านอาหาร	สร้างรายได้เสริมให้เกษตรกร	ม.๑ – ม.๑๓	สนง. เกษตรจังหวัดกระบี่				
๑๓. โครงการอาหารปลอดภัย	สร้างมาตรฐานและคุณภาพสินค้าเกษตร	ม.๘	สนง. เกษตร/สหกรณ์ จังหวัดกระบี่				
๑๔. โครงการปลูกหญ้าสำหรับอาหารแพะ และสัตว์อื่นๆ	เพื่อเป็นอาหารแพะและสัตว์อื่นๆ	ม.๗, ม.๘, ม.๙, ม.๑๓	สนง. เกษตรจังหวัดกระบี่				
๑๕. โครงการทำหญ้าหมัก	เพื่อเป็นอาหารแพะและสัตว์อื่นๆ	ม.๘	สนง. เกษตรจังหวัดกระบี่				

โครงการ	วัตถุประสงค์	พื้นที่เป้าหมาย	หน่วยงานรับผิดชอบ	แผนการดำเนินการ			
				๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
๑๖. โครงการสร้างตลาดจำหน่ายสินค้าเกษตรประจำตำบล	เพื่อเป็นสถานที่จัดจำหน่ายสินค้าเกษตร	ม.๑๒	เทศบาลตำบลกระปี่น้อย				
๑๗. โครงการจัดตั้งเครือข่ายเกษตรกรเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร	เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร	ม.๑ - ม.๑๓	สนง. สภาเกษตรกรจังหวัดกระบี่				
๑๘. โครงการจัดตั้งกองทุนเพื่อสวัสดิการเกษตรกร	เพื่อเพิ่มสวัสดิการเกษตรกร	ม.๘	สนง. เกษตรและสหกรณ์จังหวัดกระบี่				
๒๐. ผลักดันหนี้สินนอกระบบเข้าสู่ในระบบ	เพื่อลดภาระค่าดอกเบี้ยแก่เกษตรกร	ม.๑-ม.๑๓	สนง. สภาเกษตรกรจังหวัดกระบี่				
๒๑. โครงการจัดตั้งกองทุนเพื่อแก้ไขหนี้สินเกษตรกร	เพื่อแก้ไขปัญหาหนี้สินเกษตรกร	ม.๘	สนง. เกษตรและสหกรณ์จังหวัดกระบี่/สำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร จังหวัดกระบี่				

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาการใช้เทคโนโลยีและการนำนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม ส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์สินค้าชุมชน

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมการจัดตั้งฟาร์มขนาดเล็ก ด้านพืช ด้านประมง ด้านปศุสัตว์ และด้านอื่นๆ การรวมกลุ่มเกษตรกร

กลยุทธ์ที่ ๒ ขับเคลื่อนการเป็นศูนย์กลางบูรณาการใช้นวัตกรรมด้านการเกษตร โดยร่วมมือกับหน่วยงานที่คิดค้น และหน่วยงานวิจัย

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์ในตำบลยกระดับมาตรฐานสินค้าสู่เกษตรอุตสาหกรรม

โครงการ	วัตถุประสงค์	พื้นที่เป้าหมาย	หน่วยงานรับผิดชอบ	แผนการดำเนินการ			
				๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
๑. สร้างหรือพัฒนานวัตกรรมด้านการเกษตร ตามรายชนิดสินค้า	ยกระดับและสร้างให้เกิดความแตกต่างของสินค้าเกษตร	ม.๑ – ม.๑๓	สนง. สภาเกษตรกรจังหวัดกระบี่				
๒. สนับสนุนองค์ความรู้เทคโนโลยีนวัตกรรมด้านการเกษตร	ยกระดับและพัฒนานวัตกรรมด้านการเกษตร	ม.๑ – ม.๑๓	สนง. สภาเกษตรกรจังหวัดกระบี่				
๓. โครงการอบรมการพัฒนาและแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร	ยกระดับราคาสินค้าเกษตร	ม.๑ – ม.๑๓	สนง. เกษตรจังหวัดกระบี่ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง				
๔. โครงการอบรมการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตร	ยกระดับราคาสินค้าเกษตร	ม.๑ – ม.๑๓	สนง. สภาเกษตรกรจังหวัดกระบี่ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง				

แผนพัฒนาเกษตรกรรมตำบลเป็นเกษตรอุตสาหกรรม ตำบลกระบี่น้อย

พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔

โครงการ	วัตถุประสงค์	พื้นที่เป้าหมาย	หน่วยงานรับผิดชอบ	แผนการดำเนินการ			
				๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
๕. โครงการอบรมการแปรรูปเนื้อแพะ	เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มจากการเลี้ยงแพะ	ม.๘	สนง. ปศุสัตว์จังหวัดกระบี่ และหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง				
๖. โครงการแปรรูปอาหารด้วยตู้อบพลังงานแสงอาทิตย์	เพื่อส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและปรับปรุงผลผลิตให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น	ม.๘, ม.๙	สนง. พลังงานจังหวัดกระบี่				
๗. จัดหาและพัฒนานวัตกรรมเทคโนโลยีเก็บเกี่ยวปาล์ม	เพื่อลดต้นทุนการผลิต	ม.๘	สนง. เกษตรจังหวัดกระบี่				
๘. โครงการเตาเผาถ่านไม้ยางพารา	ลดต้นทุนการผลิตของเกษตรกร	ม.๖	สนง. พลังงานจังหวัดกระบี่				
๙. โครงการสูบน้ำพลังงานแสงอาทิตย์	ลดต้นทุนการผลิตของเกษตรกร	ม.๓, ม.๔, ม.๗, ม.๘, ม.๑๑	สนง. พลังงานจังหวัดกระบี่				
๑๐. เสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพองค์กรเกษตรกร	สร้างความเข้มแข็งแก่องค์กรเกษตรกร	ม.๘	สนง. เกษตรจังหวัดกระบี่				
๑๑. โครงการพัฒนากลุ่มองค์กรเกษตรกรสู่ดีเด่น	สร้างความเข้มแข็งกลุ่มเกษตรกร	ม.๘	สนง. สหกรณ์จังหวัดกระบี่				

สำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัดกระบี่ ๓๕๙/๗ หมู่ที่ ๑๑ ถนนเพชรเกษม ตำบลกระบี่น้อย
อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ โทรศัพท์/โทรสาร ๐๗๕-๖๕๒๙๘๘ มือถือ : ๐๘๙-๘๗๓๕๕๔๘
E-mail : nfc.kbi@nfc.mail.go.th
<http://www.nfckrabi.com>